

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Hierakosophion

Demetrius <Pe pagomenus>

Lvtetiae, 1612

I. Avg. Th. Hierakosophion, Sive de re Accipitraria, libri III.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12846

I. AVG. TH.

ΙΕΡΑΚΟCΟΦΙON;
SIVE
de re Accipitraria,
libri III.

ΕΛΛΑΣ ΤΟΥ ΑΓΡΙΟΥ
ΕΛΛΑΣ ΤΟΥ ΑΓΡΙΟΥ
ΕΛΛΑΣ ΤΟΥ ΑΓΡΙΟΥ

DE RE ACCIPITRARIA
LIBER PRIMVS.

Arias acies, & aperto Marte cruenta
Aucupia, aligerumque artes ac prælia mille,
Magnanimū heroū nostro oblectamina seculo,
Quis cultus, quæ cura illis adhibenda tuendis:
Nunc canere est animus. vos o seu cæca morantur,
Parnassi nemora, & manantia fontibus antra;
Seu Pimplæ colleis, aut Pindi aprica tenetis
Culmina, Pierides, tanto adspirate labori:
Ignotoque prius nobis decurrere campo
Fas sit, & vnde sibi velatuit tempora nemo
Haec tenus, hinc per vos liceat decerpere laurum.
Vos contemplari iuuet alta e rupe vaganteis
Alituum per inane globos, miluumque rapacem
(Virgineus neq. enim prohibet pudor) æthere summo
Pendentem, & pennas sruuantem ventre supino,
Ardeolamque imo rostri mucrone minantem.

Hæc olim studia inter nos, artesque vigebant;
Hoc se olim campo, hac se exercere palastra
Heroes nostri soliti, discordibus armis
Cum procul, & secura agerent in pace, nec ullus
Vicino belli metus impenderet ab hoste.
Ingenium his simplex, longoque assueta labori

A ij

Corpora, & adsiduo durati Marte lacerti:
 Præterea in victu splendor frugalis; & auro
 Si bibitur, si picta domus laquearia rident,
 Ordine digestas si celsa palatia turreis
 Ostentant: at gemmæ absunt, & inertia rubri
 Dona maris, rigidusque adamas, viridesq. smaragdi;
 Raptus & Eōa pretioso vulnere testa
 Humor, & exiguum glacie concretus in orbem;
 Certantesque topassi auro, fuluique hyacinthi:
 Et quicquid graciles ad nos hoc mittitis Indi.

Tu vero, si forte vacat, si feruida Martis
 Cura sinit, si te tanti sub pondere belli
 Erexisse leuis potes ad spectacula pugnae,
 Auspicijs dignare tuis audacia cepta,
 Aeternoque nouum prætexe decore volumen.

Haud aliam nostris Cirrham FRANCISCE, Camænis
 Optarim. sat erit, tua me si numine dextro
 Maiestas, sanctique adflauerit aura fauoris.
 Tempus erit, quo, si præsens modo fauerit orsis
 Musa meis, maiore tuba tua dicere gesta
 Adgrediar, Belgasque nihil te rege timenteis,
 Sed nondum imbelles pollenti robore nerui
 Firmati, magnos nondum explorata per vſus
 Membra, tibi sat habent tenui pro ludere pugna.

Tu dea, quæ saltus celebras camposque virenteis,
 Adsis o Diana; tuus iam contrahit arcum,
 Et celi obliquos cursus fastidit Apollo.
 Hæc quoque debetur tibi pars; nemora alta relinque,
 Et strophio succincta, grauem cape diua pharetram,

Meque per aërias currū fer in æthera nubeis.
Non ego humi pronas doceo nunc figere telis,
Aut dumis agitare feras : hoc primitus olim
Centauros penes inuentum fuit, ebria cum se
Turba, vna & Lapithæ, cæcis conuallibus, inter
Vmbrosos Pholoës saltus , cum murmure magno,
Præcipiti effudere fuga, subitoque fragore
Excitæ tremuere ferae, cursuque citato
Spelæa, & tutas nemorum petiere latebras;
Illi insectari contra , & vibrare sagittas,
Hosteis esse rati: casu hoc increbuit usus
Venandi; hinc cepere feris indicere bellum.
Primus inire pedes saltus ac lustra ferarum
Ausus erat Perseus: dominum mox Cyllarus acer
Intulit in silvas: ouo prognatus eodem
Instituit primum cane cingere lustra sagaci:
Oenides Meleager, & Iasis inclyta virgo
Per saltus quondam obliti patriæque domusque,
Omnia vastantem , & tota Calydone tremendum
Confecere ambo studius certantibus aprum.
Respuuit illecebras , & blandimenta nouerce
Occulta Hippolytus metatus retia fraude;
Nocturnosque dolos princeps inuenit Orion.
Hac, & quæ veniens hinc plurima repperit ætas,
Iam memorata aliis , mitto , & terrestria linquo:
Ignotaque via , penitusque per aëra pernix
Insolito rapior nisu. vos subdite pennas
Aëriae volucris; tuque o Louis armiger ales
Remigio audaces alarum dirige cursus.

A iii

Accipitrum genus haud vnum, nam nomine nos heic
Accipitrum, species avium complectimur omneis,
Quæcumque ex rapto viuunt sub luce vagantes,
Exsuctoque auida pascuntur sanguine, quæque
Vſibus humanis exacta adsuescere cura
Paulatim, dominumque vocantem agnoscere discunt.
Falconum hoc adeo validum genus, & Buteonum
Siue Triorcharum censemus in ordine gentem:
Quique Hierax vulgo est, & quos ignara vetustas
Venatus hodierni, Aquilarum in classe reponit.
Hunc ergo in numerum venient & Reginus ales,
Et memores seruans iras Hallæetus, olim
Purpureo Nisus nequicquam crine decorus:
Roboreque ingenti Leporaria: viribus illa
Quod valeat, grauibusque inhæt temeraria prædis,
Valeriam dixerat: hinc est & Pumilus ipso
Falconum e genere, & Fringuillæ ab nomine dictus
Accipiter, maiorque illo Germanicus Astur.
At quibus haud vlo feritas innata labore
Mitescit, nullumque admittunt pectora cultum,
His locus haud nunc est: serie numerantur in ista
Phassophonique mares, patulis & Miluius alis,
(Quanquam etiam is cultu interdū mansuetat & arte)
Et longinqua legens pugnae vestigia Vultur.
Nec magis æterni fugiunt qui lumina Solis
Prædones nostro veniunt nunc ore canendi:
Ut ferale querens sera sub nocte Cymindis,
Perniciemque ferens morfu Caprimulgus acuto,
Auritæque Vlulae, & fuscis Glaucopides alis;

*Quæ prædas noctu faciunt, atque vnguisbus vncis
Imbellis avium lacerant immaniter artus.*

*Nec confusa negem accipitrum discrimina(namq.hoc
Ingenue fateamur, amat Polyhymnia verum)
Vix ut cuique horum certo sua nomina constent:
Sed doctrinæ ergo liceat configere nobis,
Rebus & incertis certum præfigere nomen:
Ignotasque adeo Graijs æque atque Latinis
Exornare artes Graio Latioque lepore.
Primus ego ingredior campū hunc; hoc puluere primum
Circum ausus crudos inducere brachia cæstus:
Sit locus ut venie, si per loca lubrica quando
Pes titubat, dubioque labant vestigia gressu.*

*Nunc alius nobis dicendi nascitur ordo.
Namque pugillares alijs, pugnumque magistri
Protinus emisi repetunt, prædamque relinquunt.
Ast alijs tenueis simul emituntur in auras,
Vix tandem redeunt, licet & reuocentur herili
Voce, & vibrato plumatilis indice lori:
Siue quod illorum mitis natura sequaxque,
Imperijque sui docilis parere magistri
Obsequio gaudet; siue est forte insitus illis
Contemplandi hominis tacita virtute cupidio.
His contra indociles sensus parere iubenti,
Et præda spes sola animum mentemque perurit:
Quin etiam adtactus blandos pinnarius odit
Ales, & obtutus humanos ferre grauatur.*

*Iam subit inter eos aliud discriminem; in altum
Contendunt alijs, ac recto transuersa volatu*

Nubila perrumpunt, prædamque sub æthere raptam
 Inuadunt, pedibusque & rostro comminus vrgent.
 Deiçere ast alius, terraque adfligere prædam
 Depressam satagit : pugno simul aufugit alter
 Inuolat in miseris, exorrectoque volatu
 Consequitur volucris, & lacinat vngue cruento.
 Rursus & iste alio fertur per inane volatu,
 Et prædatur aueis : non ille anfractibus altum
 Adtollit se se varijs, crebroque rotatu;
 Sed comes it canibus, quos accipitrarius vsu
 Edocuit, dumosa inter vepreta latenteis
 Cogere aueis, totoque agere in sublimia campo:
 Intentisque oculis auium loca feta tuetur
 Impatiens prædo, catulisque superuolat ipsis.
 Imprimis cuiusque ætatis nomina disce.
 Ignavius vulgo e nido atque implumis habetur,
 Vnde etiam nomen : sed cum incunabula liquit,
 Nec dum audet campis se se committere apertis,
 Aut altum petere, & vacuas volitare per auras,
 Tunc ramalis erit. qui nondum exegit at annum
 Integrum, primas & adhuc fert tergore plumas,
 Hornus is est, plumisque trahit cognomen ab hornis.
 Anniculi at pennas astiuo tempore ponunt,
 Sufficiuntque nouas semper voluentibus annis.
 Haud secus atque pares postquam noctisque dieque
 Libra horas minuens æquato examine fecit;
 Cum gelida in silvas Aquilo glacialis ab Arcto
 Fertur, & aduersis miscet vaga prælia Cauris,
 Arboribus decus omne perit, nudataque honore

Marent

Marent arua suo, & viduantur frondibus orni:
Conuerso donec vector Nepheleius anno
Arboribusq. nouas frondes, nouum & addat honorem,
Et viridi silvas camposque coronet amictu.

Quod vero mirere, mares & femina vincit
In genere hoc, animisque & forma, & robore praestat:
Atque adeo cum treis fetu enitatur eodem
Prædones generosa parens, mas ultimus imo
Despectus lecto iacet, appellatur & inde
Tertius: & dubites exemplo hoc credere doctus
Agmina lunatis rapidum prope Thermodontem
Concurrisse olim peltis, mediasque virorum
Per strages fecisse viam; cum tela rotaret
Penthesilea furens tanti dux femina belli?
Hippolyte aut magno quondam congressa virago
Alcida, calato auro cui balteus ingens
Cingebat lœuam mordaci dente papillam?
Ingenio nam quid vel robore femina possit,
Testis Achæmenio metuenda Semiramis arcu;
Testis Edessenæ tantis spectata periclis
Zenobie virtus: vireis pæne illa minasque,
Pæne supercilium Romani contudit orbis:
Tentyraq. & Solimæ palmosa cacumina Idumes
Sæpe Quirinales, ut erant tunc tempora, lauri,
Sæpe illa Eoas in nos ducente phalanges
Martius imbellem expauit Tiberinus Orontem.
Crèdite Amyclæas lucta certasse puellas,
(Certa fides facti) & membris per mutua nexis
Sæpe verecunda corpus nudasse palæstra:

B

Cumque viris sexum virtute æquante virilem
 Taygeti iuga per bacchanteis isse Lacenas.
 Credite, femineas etiam vrit gloria mentes,
 Et desiderium pulcræ per vulnera palmae.

Verum age, & accipitrum, quos ars venatibus aptos,
 Et potior natura hominum sollertia fecit,
 Musa refer species, tribue & sua nomina cuique.

Ab Ioue principium. namque omni ex gente volucrum
 Sola Aquila immunis cælesti à fulmine durat.

Inde etiam Iouis armigeram finxere poëtae.

Illa animis reliquas & maiestate verenda
 Tam vincit, quam vel petulantem pardalis hircum,
 Aut orygas damasque Hyrcanis tigris in oris,
 Gætulusque leo capreas ceruosque fugaces.

Nec tremor hic viuis solum, & stringentibus auras
 Alitibus; remanent etiam post fata prioris,
 Confessique metus vestigia: quippe Aquilarum
 Pennæ, etiam exsangui iaceant si à corpore vulsa,

Admixtas alias secum rapiuntque feruntque.

Nec magis id mirum, quam quod nunc pignore certo
 Experti credunt: quis ut si ex pelle lupique
 Tympana bina pares, ac nostro ad prælia ritu
 Distendas pulsesque simul; resonante lupino,
 Hand secus ac si instet spirans lupus, & premat agnum
 Spirantem, penitus corium obmutescet ouillum,
 Et pulsata sonum trepidabit reddere pellis.

Verum Aquilas inter (species neq. enim vñica earum)
 Præcipua est, fuluo dicit quæ nomen ab auro:
 Illa breui fulta est crure, exertiisque superba

Vnguis incubit: sed aduncus prominet ore
 Rostrum ingens, patulisque è naribus ignis anhelat:
 In cæcos absunt tum lumina torua recessus,
 Et ferrugineo vestitur corpus amictu:
 Caudaque precipites curto temone volatus,
 Sed robusta, regit, clavumque in puppe gubernat.
 Optima & ipsa æquans animis ingentibus illam,
 Corporis inferior quamvis sit mole, nec vngue,
 Aut rostro tantum valeat digitisue: sed ortus
 Non mentita suos, animiue oblita virilis
 Accipitres collata nothos facit. hanc quoque nostræ
 Valeriam dicunt, Graj Melanaeton, atrum
 Quod referat rostro pennis atque vngue colorem.
 Optima & in genere hoc, rutilis cui tergora plumis
 Subludent, russoque intermicat ala colore.
 Præterea candor crista si surgat eburna,
 Et medios tractu sinuoso diuidat armos,
 Hoc roburque animumque notat: mansuetus & illæ
 Arte mea, dominique ad clamorem eriget aureis.
 Quinetiam celerem rostro pedibusque recuruis
 Exturbabit agens leporem, factoque periclo
 Tollet humi raptam librato pondere prædam.
 Nec non lucifugas meles, vulpesque dolosas
 Adpetet, & timidos rostro defiget onagros,
 Cum canibus raptam partita sagacibus escam.

Hoc studio Hemonij circumsonat aula tyranni.
 Tercentum illi equites, quotiens venabula poscit,
 Tot pedites adsunt: longo nemus omne remugit
 Latrantium occursu, venatorumque repulsis

B ii

Vocibus. heic gemini, neque enim satis esse ferendo
Vnus tanto oneri posse, cedente petauro
Circum aquilam gestant: aliam totidem inde ministri
Impositam subeunt: quarum minor illa volucris
Ore, canum voces singit, nemora auia complens
Terrorre ingenti: latebris tum excita repente
Infelix fera prorumpit: ruit altera demum
Sublimis compar magno stridore per auras;
Inuolat inque oculos, & prouolat, atque capaces
Expandens per inane sinus, caligine densa,
Horribilique superuolitans cælum obruit umbra.
Nec minor interea absistit: sublimis ut illa,
Hac humilis sic terga volans premit, & latus urget:
Neue gradum referat retro, & vestigia vertat,
Seu caprea, aut ceruus se se tulit obuius illis,
Rostro atq. vngue minax vetat, & cum compare vireis
Alternat socias, artemque remunerat arte.
Nec mora, nec requies: furijs exterrita tantis
Donec in insidias cæca conualle locatas
Præcipitet rabidis fera mox lanianda molosſis.
Tantum humana potest industria. rarus at ille,
Ac nullo venatus in his regionibus vsu.
Ardua difficultisque, ac summi plena pericli
Res quippe est, aquile indomitos compescere motus,
Naturamque ferocem adeo frenare domando.
Dein grauitas immanis obest; & pondus iniquum
Haud quaquam sufferre vnuſ queat; adde quod illa
Interdum, liquido dum ventilat aëre pennas,
Concipit ingenteis captiuā mente furores,

Oraque solliciti nunquam temeranda magistri
 Vngue venenato rostroque inuadit acuto;
 In libertatem se se adseruisse priorem
 Dum cupid, & dulcis vita reminiscitur ortus.
 Nec facile admittit socias, atque vngibus vincis
 In consanguineos, præda persæpe relicta,
 Accipitres ruit, & cognato sanguine gaudet.
Quanquam hoc tum demum multi contingere credunt,
 Cum suspensa videt pedibus volitare per auras
 Lora procul: nam tum prædam rata, protinus ardet,
 Hostileisque exercet inexorabilis iras:
 Montibus haud alias tantum natalibus vñquam
 Admissura nefas, vbi libertate fouetur,
 Nullaque seruitij vestigia, nulla vbi lora
 Necluntur pedibus domini referentia nomen.
 Implumeis pullos ideo, a nidoque recenteis
 Corripiunt, captosque domant, ac lege coërcent.
 Sic sensim captiva adolescit mascula virtus,
 Naturamque suam cultu dediscit & arte.
 Ni faciant, tenuis simul emitetur in auras
 Regia avis, Zephyrosque leueis captabit ouanti
 Guttore, clamantem dominum frustaque monentem
 Deserat, inque Notos procul errabunda recedat.

Nunc alia accipitrum genera inspiciamus & ortus.
 Haud vnum rapidis nomen Falconibus vsus,
 Aut fors attribuit. Peregrinus namque vocatur,
 Cuius in ambiguo cunabula, cuius & ortus
 Haec tenus ignorant æque omnes, quoque sub axe
 Aedificet nidum, quibus aut stabuletur in oris

B iii

Ille sed Eoo dum pergit ab orbe quotannis,
Et medium terras inter præteruolat æquor,
Sextili exacto capitur, captusque domatur;
Inde Peregrini nomen. quacunque volando
Sublimis fertur, semper peregrinus & hospes,
Qua subit Oceanum, quaque exit Phœbus, habetur,
Incerti quia natales. Rhodos excipit illum,
Aut Cyprus, aut altrix summi Iouis inclyta Crete:
Inde huc aduehitur magnum c. put, ardua ceruix,
Depressus vertex: hinc candida linea utrumque
Per tempus transuersa coit, patulumque coronat
Culmen, & in ramos plureis ceruice reflexa
Tandem abit, artifici precingens colla catena.
Immane hand ita corpus; at illi longaque coxa,
Subtileisque alæ, brevia illi crura, breuisque
Cauda per aduersum celeres regit aëra nisu.
Cæruleo rostro est, & acumine prominet oris,
Cruraque cyaneo pallent infecta colore,
Interdum & russo flauescunt oblita fuco.
Quod reliquum est, compago illi procera, patensque
Pectus, & alarum oblongis latera obsita fulcris.
Ista Peregrini sed erunt certissima signa;
Depressus capitis vertex, oblongaque toto
Corpore pennarum series, pallentia crura,
Et graciles digitæ ac sparsi, naresque rotundæ.
Sunt quibus & furuo nigrescunt terga colore
E genere hoc: vertex sed enim depresso, & vngues
Arrecti, ac macri digitæ, subflavaque crura.
Quinetiam ex ipso poteris dignoscere nisu:

Nam recta ætherias elatus tendit in auras,
Immotoque volans sublimis pondere fertur,
Oblongis quoniam & spatiofis nititur alis.

Iamque Peregrino succedit nomine dictus
Montanus. mole exigua hic, fuscumque colorem
Tergo humerisq. refert: caput huic teres atque rotundum,
Et nigris tegitur plumis, cinerisque colorem
Summus apex præfert: hebes at rostrum, articulique
Carnosique, breueisque, huic & palearia crebris
Interfusa notis, infectaque crura colore
Cyaneo. oblongas sed non huic addidit alas,
Quas, Peregrine, tibi natura: interque volandum
Sapius inde illas iterato impellere motu
Cogitur, & summa adnixus vi tendit in altum.
Cum vero exuuias, anno labente, priores
More suo posuit, nareis tum luteus ambit
Circulus atque oculos: magis ex hoc, pectore deinceps
Albescit, magis & nigrescit corpore toto,
Et magis atque magis, veteres quo sèpius alas
Exuit, & veneto per terga colore renidet:
Quoque Peregrini toto mage corpore formam
Ille refert, tanto pretij maioris habetur.
Verum hornus melior: nondum maturus ad usum
Aucupij ramalis erit: sine crescat, & ante,
Quam primo pennas recidiuas exuat anno;
Libertate frui liceat, cæloque patenti.
Ille frequens Benearni oris, passimque Pyrenes
Clastra per & montes, atque horrida tesqua frutetis,
Quaque Bigerrorum medios Tarbellicus agros

*Inter saxa sonans Atirus secat, auctior & iam
 Tot fluuiiis, longo sinuosum tramite cursum
 Tendit, & ostriferam prono lauit amne Lapurdam.
 Ille etiam Allobrogum montes, Alpemque niuosam
 Accolit, Heluetiis surgit quæ proxima, & inde,
 Perpetuo Ausoniam dorso qua diuidit errans,
 Siluosi inga celsa superuolat Apennini.*

*Ex ambobus & est Peregrino atque alite cretus
 Montano, quem tu Fugituum dicere possis.
 Is quia commixto de semine nascitur horum,
 Naturam sumit formamque ab utroque parente:
 Sed quo plus Peregrini ad formam accedit, habetur
 Hoc melior, magis atque in nostros utilis vsus.*

*Est & Rhipei qui dum fugit aspera cæli
 Frigora, & aduersum præcepis descendit in Austrum,
 Spumosus Libycas qua Bagrada sulcat arenas,
 Fraude intercipitur, captusque adsuescit haberi:
 Nomen & huic Scythico: siquidem brumalibus oris
 Nidificat, gelidisque fouet regionibus oua,
 Atque Parætoniam fugiens petit inde Cyrenen.
 Ille Peregrino haud dispar, sed cruribus altis
 Nititur ad surgens, falcatisque vnguibus horret,
 Cetera persimilis: teneras ruffescit at alas
 Subter: & hic animis valet, adsuescetque magistro,
 Seu campo, seu forte lacu spectacula poscas.
 Montibus ille frequens Curetum, hoc Cypria pubes
 Vtitur: hoc Rhodij nuper, dum fata sinebant:
 Sed nunc versa retro fortuna: en omnia vastus
 Horror habet, squalentque abductis arua colonis.*

At

At nos interea qui nobis esse videmur
Felices magnique, & ab omni parte beati,
Ignavi spectatores tardique sedemus;
Communemque hostem patimur proferre quotannis
Ulterius regni fines, atque addere partis,
Tuque adeo rerum cui nunc Hispane potiri
Fortuna tribuente datum est, quid cæcus in horas
Ulteriora petis? Melitæ, viden, imminet hostis,
Et Siculas classe ingenti quatit improbus arces.
Quid Lusitanos flammis ferroque fatigas,
Impiaque ex damnis alienis commoda captas?
Quin potius, Fessam inuisam, regemque Marochi
(Si pudor est) contra, victrices verte phalanges,
Atque reposce pio meritas de sanguine pœnas.
Et tu qui impatiens alienæ Teuto quietis,
Orta qui quondam solitus mercede pacisci,
Nunc etiam nostros popularis milite campos
Assiduus prædo, tandem moueare tuorum
Cladibus, & reflecte oculos: en Pannonis ora
Defensoris eget longe post terga relicta.
Quid cauponato vicinos Martelacesis,
In iussusque moues inter nos arbiter vrnam?
Te quoque & in partem culpæ nunc Galle vocarem,
Protracto ni iam per bina decennia bello
Stratus humi attritis opibus miserande iaceres.
Tu tamen inuicta pertendis mente; sed illi
Haud unquam armorum satis est, bellique cruentis,
Cui virtus sua pro pœna est; iam parce querellis
Musa, agimus fatis miseri, nec numine nostro.

C

Sæpe loco est etiam Peregrini & Nobilis ales:
 Sed pedibus rubris, maculato pectoro, rostro
 Subrutilo differt, ad cetera pæne gemellus;
 Optimus à nido ille recens: namque vngue minaci,
 Et rostro defiget aueis quascunque per agros,
Quæque errant vdo per stagna virentia musco:
 Immaneisque grues, quas nunquam viderit ante,
 (Dulcia inexpertis adeo tironibus arma)
 Ille etiam audaci temerarius adpetet ira.
Quodque aliis plerunque adimit, sub lege severa
 Atque hominum ad nutus actum in penetralibus ænum.
 Huic animos addet: maiora pericula adibit
 Mansuetus, sumetque animos à voce magistri.

Nec paruo in pretio, aut vilis censemur apud nos,
 Degenerem ob formam, qui vulgo Ignobilis audit.
 Nam siquidem aut animis non est, aut viribus impar,
 Sed formæ vitium ingenita virtute rependat,
 Optimus is, prædeque insano feruet amore,
 Emissusque alios longe post terga relinquet.
 Hesperius longe melior sed habetur in oris,
 Atque Lycæonia subiectis partibus Vrsæ:
 Eos secus, atque ubi Sol torrentior vrit.

Rursus & ad formam Peregrini accedit, & omni
 Parte fere similis, dubium facit inter utrumque
 Discriben, fallitque artus persæpe magistros
 Teutonicus: fusco nisi quod mage terga colore
 Nigrescunt, nisi quod plus inter cauda volandum
 Porrigitur, crebrisque notantur pectora guttis,
 Introrsumque albent coxae, proceraque colla.

Complectens niueo substringit fibula nexu.
 Ille animis morsuque valet, dominumque vocantem
 Audiet. Hercynius, Vogesique in saltibus altus
 Nidificat, pullosque fouet: nidoque petitus
 Illinc, aut tereti irretitus colla sagena
 Aduehitur, Peregrini olim latus honores.

Nunc Lanij mores, vsum, formamque docebo:
 Hic verna est nobis, ubi ferula inempta parare
 Nobilium mensis, atque exercere culinam
 Dicitur: inde etiam ab laniena est indita origo
 Nominis. ille altum rapido secat æthera nisu
 Sublimis, rectusque columna attollitur instar,
 Immotoque volat prope corpore, lumina voluens
 Huc illuc; seu forte canis, casusue latenter
 Euehat improbus auem; ruit ille repente
 Vngue ferox, rostroque minax, & pectore toto
 In prædam effusus, morsu desenit acuto.
 Accidit & persæpe, sed hoc ante omnia cauti
 Hoc prohibete nefas, quibus hæc sunt gaudia curæ,
 Concordeisque animos ciuili arcete duello,
 Ut geminos si quando emiseris, accipitrumque
 Dum minor insequitur, ruat auxiliarius alter,
 Cautaque avis catulos, Laniumque fefellerit ipsum:
 Tum vero ille ira frendens, & inultus abire
 Dedecore accepto impatiens, socialia vertit
 In socium arma ferox, prædaque inuadit omissa.
 Utque etiam ex ipsa possis cognoscere forma;
 Huic capitis flamus color est, & pectoris æque:
 Vermiculis nisi quod tinctis ferrugine Ibera

C ii

Spargitur: at depresso apex, oculique nigrantes,
Proiectique tument: angustis naribus auras
Dicit, & incurvo atque hebeti ferit obvia rostro.
Oblonga alarum series, promissaque canda;
Cælestemque trahit rostro, articulisque colorem:
Cætera persimilis Peregrino; verum ubi pennas
Tempore præscripto posuit, color ille facebit,
Cæruleique loco croceus subit; heic quoque rerum
Admirare vices, succendentumque colorum
Indicio, disce alternis mortalia verti
Omnia momentis, mutataque sede moueri,
Atque alia rursus forma vultuque redire.
Nec non & maculae pennis cedentibus, omni
Parte renascuntur, modo per transuersa nigrantes,
Inque aliis auri pretiosa luce resurgent.
At veteres (mirum) fugiunt de corpore toto,
Succrescantque nouæ coxis, humerique superne
Inducunt venatum, fugiente priore, colorem.
Sunt etiam quæs pura albedine terga renident,
Vnicus & toto color est in corpore candor.
Montibus Alpinis, aut per iugâ Pyrenæa
Nasci credibile est; niuis ad siduoque perennis
Intuitu fieri, mater dum concipit ardens,
Ut pulli teneris albescant vndique pennis.
Nam licet informi remanent inclusa vitello
Semina prolificat concepti in mente coloris.
Illi etiam reliquos animis & robore vincunt
Mansuescuntque omnes facile, adsuescuntque labori.
Ex isto & genere est Haliætus: ille vadofas.

Litoris vndisoni, qua pollet luce, lacunas
 Improbis obseruat: placidum si forte per æquor
 Ludere limosa piscem deprendat in alga:
 Tum se librato demittit corpore præceps,
 Pectoreque atque alis, neque in hoc sollertia defit,
 Desuper incumbens cedenteis discutit vndas,
 Et volucris medio venatur in æquore piscem.
 Ille etiam memor offendit veterisque ruinæ
 (Qua Megara Actæi quondam munita labore
   Alcathoi cecidit, conuulsa ab sedibus imis;
   Dictæis nunquam Megara expugnanda carinis,
   Si non fatalem furiali percita asilo
   Scylla recidisset patrio de vertice crinem)
 Infestis animis Cirim premit: illa parentis
 Conspicuum irati fugiens secat aëra pennis,
 Et sero errorem accusat, pactosque Hymenæos
 Perfidia in pœnas iniustum experta maritum.
 Santonicos colit ille lacus, et litora nostri
 Obsidet Oceani; vitreas qua gurgite vasto
 In mare voluis aquas salicetis consite densis,
 Ac passim crebris distincte Carantone terris.
 Qua Thetis æquorei fauces spumosa Garumna
 Intrat, et aduersas subeundo dimouet vndas:
 Qua circumducto temone Medullicus Ancon
 Flectitur, et placidum claudit mare, qua patet ingens
 Tractus arenarum, et viridanti subere opaci
 Litora præcingunt luci; qua pinea silua
 Turaque resinamque exsudat saucia olientem,
 Et medico piceos opulentat munere Boios.

Forma eadem huic Lanioq. eadem est, atq. inter vtrumq.
 Obscurum discrimen; habet quo quisque marinus,
 Vel Lanius dici possit: quin saepe periti
 Ambiguo peccant decepti lumina vultu:
 Et, nisi diuerso pastu gauderet vterque,
 Saepe repertores artis turpisimus error
 Argueret. nam si porrecto hinc pisce marinum
 Falconem ad pastum inuites, Lanioque subinde
 Ponatur gallina, trahet sua quemque voluptas,
 Et propriam sibi vterque audius prædabitur escam.
 Est & Tunisea nomen qui dicit ab urbe;
 (Barbarici caput hæc regni) teres atque rotundum,
 Et magnum caput huic: porrectis cruribus altus
 Insistit; Lanio minor est sed corpore toto.
 Hoc Itali vtuntur Lanij vice: plurimus Afri,
 Aucupioque frequens seruit. valet ille volatu,
 Haud habili quamvis nisu se tollat in altum:
 Sæpe loco & Lanij capitur maris: atque adeo eius
 Mas nullo in numero, penitusque ignavis habetur.
 Nicæam hic circum, Ligurumque immania saxa,
 Massiliam, Iulique forum vetus, Antipolimque,
 Et Corcyraeis certanteis Stœchadas hortis,
 Vere nouo fluctus Libycos emensus oberrat:
 Quaque potens Arelate sequacibus alluit vndis,
 Auersusque caua Rhodanus petit æquora fossa.
 Nunc Hierax nobis tandem dicendus, adunco
 Terribilis rostro: Peregrino hic maior, & armos
 Immanis inter caput erigit, atque nigrantem
 (Plancus vti.) huc illuc aciem rotat: ardua cerni,

Depressus vertex: squalent deformia terga,
 Et rigidis similes horrent hastilibus alae.
 Corporis erecta huic species neruosa que crura,
 Proiectum rostrum, color et cælestis utrisque.
 Huius, ut et Peregrini, incertus proditur ortus:
 Litora at Aegæi circum, pelagoque iacenteis
 Cycladas, euanem Naxon, paruamque Seriphon,
 Et niueam Paron, et ditem Peparethon olim,
 Errantemque olim Ortygiam, viridemque Donysam,
 Huc illuc volitans capitur Septembribus horis.
 Minoaque adeo Creta, Cyproque quotannis
 Classe importatur multa mercede redemptus,
 Nostrorumque hominum magno oblectamine venit.
 Heic etiam crebro mas est ipsius in usu:
 Mansuetus facile is cultura ac iussa capescit;
 Excitamusque lacu prædam insectatur in auras,
 Campestremque gruem, nec non genus omne volantum.
 Est et magnanima Falconum è gente Triorches
 Seu Buteo: optimus hic et formosissimus ales
 Aecipitrum in genere, atque animis, et robore præstat.
 Cum vero Autumni veteres sub tempore primum
 Exuias posuit, tum corpore pulcrior omni.
 Tollit ouans caput, atque erecta fronte superbit
 Toruatuens, patulisque exspirat naribus ignem.
 Cæruleus rostro color est, atque vnguisque aequalis;
 Et noxilis passim pectus distinguitur atris.
 Ille ad Hyperboreum prædas agit improbus axem,
 Sauromatumque ultra fineis, extremaque Thules.
 Litora; facundos hominum volucrumque receptus,

Vaginamque olim mundi; districtus in omnem
 Europen vnde, & Libyen, Asiamque potentem.
 Fatalis mucro populosas ciuibus urbes
 Haesit, & ipsum adeo stravit tot cædibus orbem.
 Hinc dum ad nos nivium, & cæli pertæsus iniqui
 Tendit, oloriferumque Albim, celeremque Vi surgim,
 Danubiumque superuolitat, Rhenumque bicornem,
 Excipitur laqueis, magnoque heic captus habetur
 In pretio. hunc Reges mensa dignantur amica,
 Et tractare manu gaudent, & voce canora
 Indocileis mulcere animos, inuictaque corda:
 Ast illi tacitam pertendant gaudia mentem
 Interea: ponunt furiales pectoris æstus,
 Et cedit feritas patienti victa labore.
 Nil non audebit, nil non tentabit, vbi auras
 Captare ætherias domino emittente licebit;
 Aspice, non, quo more alijs, stridentibus alis
 Subuehitur, crebroisque alternat in aëre gyros:
 Sed recto incedens graditur per inane volatu
 Arduus, & magni concedit sidera cæli;
 Ut vero nubes inter caput extulit altas,
 Præcipiti raptus lapsu ruit, & furit ardens,
 Subiectamque oculis prædam deturbat ab alto:
 Illa sed horrificum penna trepidante latronem
 Expulsa alarum agnoscens, fugit ocyus Euro,
 Obliquatque latus, non ausa obuertere rostrum,
 Aut contra certare, aut cursum inhibere fugacem.
 Extremo memorande loco nunc Pumile nisu
 Labere præcipiti, celebri sine Aesalo notus

Nomine,

Nomine, scū Circus māuis, Percnusue vocari.
Aesalo sis aliis, Circusque, ac denique Percnus,
Tu mihi Pumilus es; nec iam indignare minorum
Falconum in numero ponis: suus heic quoque parvus
Constat honos, maiorque ad surgit sāpe minori.
Tu vireis aliorum equas audacibus actus,
In genteis que animos angusto in pectore versas.
Nec vero implumeis temere, à nidoque recenteis
Ordine in hoc videas. ignoto quippe sub axe
Nidificant, cunasque struunt procul orbe remoto.
Forma ad Falconem accedit: sed mole pusilla,
Vertice depresso, spatio pectore, latis
Compactisque humeris, & obeso lumina collo
Pronus humili figit: porrecta huic cauda, breuesque
Alarum pennae: graciles patulique colore
Infecti croceo digiti, praelongaque crura.
Vt vero primum iuuenili tegmine corpus
Nudatur: tum summus apex, tum terga superne
Ceruleo sparsim fucata colore renident.
Pumilus est: tamen & titulos & nomina pene
Vni cuncta sibi Falconum mutua sumit:
Et quisque, vt cuiusque adsumit nomen, & eius
Ore refert, totaque fere compagine formam.
Pumilus ille quidem est; sed non & maxima parvus
Prælia detrectat. nam perdices, merulasque,
Atque coturnices, sturnos quoque comminus virget.
Maiores etiam nec inutilis illius inter
Est opera accipitres: namque in sublime rotatus
Circum audax prædam ludit, morsuque laceffens

D

Cogit inaccessas oculis transcendere nubeis,
Primus & ingentem medio ciet aëre pugnam.

Hactenus accipitrum, quos accipitrarius olim
Laruatae simulacra sequi non vana rapinae
Porrecto docuit scapo, atque audire vocantem,
Diuersas species, seriemque euoluimus omnem.
Nunc Fringuillaris nobis dicendus, & Astur.
Hos non spes præde reuocat, nec auara cupido
Emissos, sed amor desideriumque magistri
Dulce trahit, reduces ac pugno denique sifflit.

Hic Fringuillarum nomen sortitus ab eis,
Arguto capite, atque alis per terga reflexis
Gibbosos facili amplexu stringentibus armos,
Compacta forma erigitur, robustaque crura
Otentat, patulosque pedes, proiectaque colla:
Tum nigra obscuros abeuntia lumina in orbeis
Torua luce micant: nigrantibus vndique pennis,
Aut ferrugineo corpus vestitur amictu.
Optimus is, ciceris cui granum innascitur atri,
Qua prasinus curvo proiectum diuidit arcu
Torquis, & à reliquo rostrum discriminat ore.
Optimus & calamis cui cauda horrescit acutis,
Bissenisque super pennis adnascitur vma,
Interdum & binæ: nec non & pondere magno
Penditur. Illyriae captus sub montibus altis
Aucupio aptus erit: velqui Nabathæa relinquens
Regna procul, Solis versus contendit abortum,
Hesperiumque petit pelagus, Gadeisque remotas.
Sunt &, quos Caralis, quos Cyrrhus, & Africa mittit,

*In pretio. his homines vulgo, lateque per omnem
Ausoniam vtuntur; sed nostro creber in vsu
Teutonicus; transuersæ illi per tergora plumæ,
Et rutilo splendent auro: generosior ales
Haud alter se illo temere ferat: inde superbi
Illi⁹ indomitique animi frangantur ut olim,
Artis egent, cultusque, indefessique laboris.
Degeneres calidis nasci regionibus, vsu
Compertum est: contra generosa & viuida corda
Dat cœli rigor, & Boreali vita sub axe.
Inde procul dubio, nec spes est vana, pétitus
Aucupij pulcro feret in certamine palmam.*

*Nec non emissus pugili reuocante magistro
Cum præda incumbens generosam expleuerit iram,
Sauieritque vngui satis, & satis ore, redibit
Astur: in Armenia lufris, gelidique Niphate
Dumosos inter scopulos, & inhospita tesquæ,
Ultra etiam medianam gemina inter flumina terram,
Et citius telo properantis Tigridis amnem,
Optimus aucupio, & nostros aptandus in usus
Nascitur: angusto sed formam vulturis ore
Exprimat; arguto capite, & ceruice superbis
Proiecta, ardenteis spatiōsum voluat in orbem
Huc illuc oculos, ciliisque obscurus in umbra:
Os quoque promineat: nigricans tūm lingua palato
Ludat, & incurvi claudatur acumine rostri.
Optimus Epiri sub montibus, optimus Astur
Illyrico, Iulique foro, Venetiisque petitus
Optimus &, qui ad nos brumalibus adiolarorū*

D ij

Omnia vbi concreta gelu canaque pruina
 Semper, & ambiguo per bella Borysthene Moschi
 Sauromataque ruunt, crura illi erecta, patensque
 Pectus, & implicitos digitii curuantur in hamos.
 Optimus Hercynia in lylua quoque nascitur, & qua
 Pandit inaccessos Bacenis opaca recessus,
 Astur: & argutum caput huic projectaque ceruix,
 Et ferrugineis velantur tergora plumis.
 Verum hornus melior, vel qui iam corpore pennis
 Exuerit semel; at ramalis degener usque
 Plangit, & infanis clangoribus ilia rumpit.
 Utque etiam possis animos cuiusque futuros
 Indiciis certis dignoscere, pauca monenti
 Adde animum. luce in media, & splendore diei
 Constitue accipitrem ad Solem, clausisque fenestris
 Mox radios auerte oculis, atque eripe lucem:
 Nec mora, sublato incautum clamore repente
 Tange latus: tum si impavidus contra erigat alas,
 Exultetque toris, pugnumque inscendat herilem;
 Impiger ad prædam hic, animisque & viribus audax
 Stagna per & canpos volucreis terrebit apertos.
 Illum etiam è multis, nec te fiducia fallet,
 Elige, proluuiem nitens qui eiecat in altum
 Præ reliquis, summiique ferit tectoria muri.
 Roboris hoc siquidem est, animique ad cuncta parati
 Argumentum ingens. nostro quoque creber in usu
 Mas illius; & in genere hoc non femina maior;
 Quanquam animis nisi que mares & robore vincat.
 Ignota hæc prisca quondam, at nunc trita frequenti

Et longo explorata vſu, aſiduoque labore
 Accipitrum genera, atque ortus, variantiaque ora,
 Hac dixiſſe tenus ſat erit: ſed non capit omneis
 Hos angusta domus, congeſtum aut ſramine culmen,
 Nec Buteonem humiles paſcunt impune penates.
 Magnates haec cura adeo, & damnoſa voluptas,
 Immensique decent ſumptus, regesque ſuperbos.
 Talia Callirhoë ſpectacula prebuit olim
 Aufſiciis, Franciſce, tuis: cum ruris honorum
 Diues, inexhausto manaret copia cornu.
 Talia Germani fanum, dum ſceptra tenebat
 Erricus; cum nulla domi ſibi bella crearet
 Tutus ab extero, niſi forte laceſſeret, hoſte
 Gallus, & in patriſ laudes ſuccederet heres.
 Canomanos hiſ ſe ſe inter generoſa iuuentus
 Exercet ſtudiis: placido qua Mella volutus
 Flumine, qua Sebina rigat pater Olliua arua.
Quaque Tridentinas Athēſis discriminat Alpeis
 Deuexum Eridani properans ſe mergere in amnem.
 Fetaque belligeriſ qua ciuibis, vberē pingui
 Suspicit Euganeos humiliſ Vicetia montes.
 Vitiferum qua Paſſilipum Sebete perenni
 Fonte lauis, magno quondam dilecte Maroni.
Quaque exit, rurſusque in ſe redit, omine laeu
 Heu toties noſtriſ tentata Neapolis armis.
 Aemulus & regum has pugnas, genus ipſe potentum
 Heroum, & late vicinæ regulus oræ
 Cantilia nuper mārens ſpectabat ab arce,
 Et medias inter turbas patriæque tumultus,

D iiij

Ut cunque hæc ægra solatia mente trahebat,
 Galliæ amor Franciscus, & huius maxima sæcli
 Gloria, deliciaeque breues. ô, quis mihi vocem
 In laudes lacrimasque dabit deus? ô, tua digno
Quis merita in patriam dicet, quis funera versu?
 An patris inuicti memorem decora alta, & opima
 Tot spolia, exuiaſque cruento ex hoste relatas,
 Partaque tot patriæ, vel in ipsa morte, tropæa?
 Magna ducis tanti circumsonat vndique fama,
 Multa viri virtus, multa obuersatur imago:
 Nulla tamen potiora sui monumenta reliquit
 Emeritus pater, & patriis iam debitus astris,
 (Hunc Phœœa licet celebri prouincia tollat
 Laude, Metisque suis nunc tandem reddita Francis
 Exultet, Rheni fascis exosa superbos)
Quam quod te demum, Francisce, superstite vitam?
 Exuit, & patrios fœdauit sanguine campos.
 Ergo, patre elato, in te omnes lumina Galli
 Coniçere, atque omnes votis communibus vnum
 Poscere, qui veteres rerum sarcire ruinas,
 Viribus atque oneri integri succedere posset.
 Nec dum animo exciderat, quanta virtute rebelleis
 (Vix tum prima genas vestibat flore iuuenta)
 Frenasses furias Tiberini ad fluminis vndam
 Pro patribus stans purpureis & gente togata:
 Cum te Roma suo in gremio complexa sinuque,
 Perge, ait, auspicis tantis, atque omne tanto
 Macte animi iuuenis, virtus quo te tua dicit.
 Certa manet cælo merces, tu fortis & equus,

Fors quaecunque feret, tantum perferre memento:

Annosum genitor sub pellibus exiget æcum;

Tam longæua neant utinam tibi stamina Parcae.

Dixerat, & tacito presit sub corde dolorem.

Hinc Morini excipiunt: nec primo fracta periclo

Substitut heic virtus: quamuis iam cardine lapso

Res inclinarent nostræ, fatisque sinistris

Protinus arderet ciuili Gallia bello.

Ergo fors cuneos agit, incautumque repente

In te vipereum virofa calunnia dentem

Exacuit; tu contra animis furiale paternis

Victor agis monstrum, domita inuidiaque triumphas:

Rumoresque hominum, & stulti quod opinio vulgi

Finxerat, & penetrans facile obtrectatio in aureis,

Diluis, & vita tot crimina teste refutas.

Tu patriæ siquidem adflicte, dum vita manebat,

Certa salus, columenque dominus ingentis, in uno

Sospite te modo florentis: que nunc quoque & una

Te labente caput pronum demittit, uti flos

Purpureus, qui Sole adulescens nuper amico

Cæsariem Zephyri arbatrio iactabat olenem:

At nunc ecce rota languet contusus aratri,

Virginis aut tenero carptus defloruit vngui.

Sic erepte iaces nobis, sic tempore lœvo

Ante diem nos destituis, terramque relinquis:

Militiaeque una tecum iacet usus, & omnes

Armorum priscas exorta licentia leges

Sustulit: exultat nunc libertate nefanda,

Insultatque duci calo, milesque tribuno.

Iamque lues etiam hæc paullatim serpit eundo
 Nobilium gliscens animis. hæc sola laborum
 Præmia, virtutis nimirum hæc vnica merces,
 Grassari & prædas agere, atque impune vagari.
 Quinetiam eximiae pacis, quæc viuimus, artes,
 Fæderaque oblita, & neglecta arcana regendi
 Imperij, ritus aboleti, regiaque ipsa
 Maiestas desueta coli, legumque minuta
 Relligio, & sparsis opibus conuulsa potestas.
 Nec non aucupium, Dianaque mascula sordet;
 Aucupium inuentum cæli, diu inque hominumque
 Grande oblectamen, parua quod imagine pugnae
 Admiranda refert magni spectacula belli.
 Tot clades, tot damna vna, tot funera morte
 Accepta, vnius tot diruta Pergama fato.
 Te vero extinctum vitreis fleuere sub vndis
 Naiades, tenuitque errantem Sequana cursum
 Turbidus, & latis stagnauit Matrona campis:
 Et totis ripis Franciscum voce cientes
 Auditi, atque iterum atque iterum, Francisce, vocantes.
 Sol quoque nube caua vultus obduxit amænos,
 Obscuraque polus condi ferrugine visus.
 Ipsa suam tristis Diana intuidit Olympo
 Nocte illa lucem: quamvis innecta quadrigis
 Fraternos plenis hauriret cornibus igneis.
 Te Dryades fleuere deæ; sed pectore vulnus
 Pressit atrox, omneis inter mastissima Clio,
 Atque ait, heu quot spes miserae in te amissimus uno!
 Quæ laudum secunda seges, quæ gratia nostris

Carminibus

Carminibus periit, quæ, quantaque fama poëtis!
Morte tua excusis foliis & Palladis arbos
Aruit, & fratri Phœbi Parnasia laurus.
Ipse etiam tecum ad superos Astræa recessit,
Et pudor, & pietas, quid nos heic sacra moramur
Turba, deæ? manibus ter circum lilia plenis,
(Vos saltem hoc animam iuuet accumulasse merentis
Munere) ter circum lustralis spargite lymphas:
Et tumulum struite, & tumulo super addite carmen.
Ultimus Hectoridum pietate insignis & armis
Franciscus iacet hoc, quo Gallia & ipsa, sepulcro.

E

DE RE ACCIPITRARIA

LIBER II.

TE quoque & accipitrum etates, moresque do-
 cebo,
Naturae priscis arcana incognita saeclis:
 Tum quo quisque cibo pasci, qua debeat arte
 Curari, & nullo exuniens posuisse periclo:
Qua lege aucupio adsuescat, dominique vocantis
 Porrectum repeatat pugnum, aut plumatile textum
 Vibratum agnoscat, nutusque obseruet herileis.
 Nec non paulatim excurrens, quis cultus habendis
 Sit canibus (quando accipitres comitantur & illi,
 Excitamque lacu prædam campisque sagaces
 Exagitant, sociantque animos & fædera iungunt,
 Falconesque ipsi agnoscunt, & parcere discunt)
 Expediam, ingenteisque suo referam ordine pugnas:
 Si modo per montes quæ me, luosque sonanteis,
 Transque Padi ripas, & Iapidis arua Timauis,
 Et Rhenum, atque Albim, flumenque binominis Istri,
 Palmiferum trans Euphratem, Nilumque secuta est,
 Musa sinat, tantis nec Cynthius abnuat orsis.
 Tu quoque siluarum, quæso, ne Delia custos
 Latona genus incepto ne absiste labori.

Nulli audita prius, non ulli dicta Camœnæ
Adgredior: tu diua faue, vatemque per alta
Nubila videntem cœli rege lumine claro.

Tuque adeo FRANCISCE ades, atque hanc aspi-
ce partem:

Et paullum a graibus libeat requiescere curis.
Sat tibi pro patria, pro libertate laboris
Exhausti satis atque super; nam quæ hospita tellus,
Quæ mundi plaga tam semota, quis angulus expers
Nominis & famæ, benefactorumque tuorum?
Quaque Atlas vastos pelagi metitur hiatus;
Quaque coloratis oriens Sol exit ab Indis,
Eoasque domos Arabum, Maurumque relabens
Aspicit Oceanum, bellis exercita virtus
Nota tua est, totumque volat vulgata per orbem.
Ergo age, & ignotos fluctus fulcante carina
Da facilem cursum, atque adspira lenibus auris.

Principio haud eadem est cunctis, nec conuenit atas.
Optimus e nido tener, implumisque petitus
Ecunis; rabie cui feruida corda, & amaro
Felle tument, animi indomiti cui semper, & annis
Augetur gliscens sensim accendentibus ira.
Impatiens ille imperij iuga mitia collo
Deiçiet, vix & precibus reuocabitur ullis,
At teneris nisi consuescat, feritatis & olim
Immemor ingenitæ, discat parere iubenti,
Naturamque aliam humana superinduat arte.
At quibus haud effrenis & implacabilis est mens,
Ramales potius capiantur; ubi ire per altum

E ii

Depulsi a matre incipient, nidumque relinquunt;
 Cum nec dum se audent plenis ad tollere velis,
 Sed timidi ramis errant, aut arbore sidunt.
 Sic elati animis paullatim & robore crescent
 Liberiore aura freti cæloque patenti.
 Et magna quod vix cura adsiduoque labore
 Adsequerere, dabit natura potentior arte,
 Ut prima euadant incommoda multa tenelle
 Aetatis, modicoque ferocia tempore alatur.
 Ast hornus reliquos inter laudatior exit:
 Qui nondum anniculus, primas qui corpore nondum
 Exuerit plumas: sed qui incunabula liquit
 Iam dudum, & ramis timidus non amplius errat.
 Ille animis cunctis integro & robore vincet,
 Si modo culturae patienteis præbeat aureis,
 Nec libertatem nolit dediscere amicam.
 Verum ubi iam plumas anno vertente priores
 Exuerit, tum forma magis, tum robur, & ardens
 Vis animi crescit magis, atque augetur in horas.
 Optarim potius sed claustra domestica ut inter
 Priuatasque ædeis horno iam maior, & olim
 Optimus aucupio, & magnos aptandus in usus
 Exuuias ponat. siquidem formosior ille,
 Roboreque atque animis præstantior, ætherea prima
 Qui vacuo liber spolia exiit: at male iussa
 Accipiet domini, at vocem indignatus herilem
 Sæpe dabit ventis clamosi vota magistri
 Portanda, & surda reuocantem negliget aure.
 Ergo age, & ut genera accipitru variantia & ortus,

Sic quoque te, quondam ne decipiaris emendo,
Cuiusque ætatis certissima signa docebo.

Si positis nouis exuviis cum pulchrior ales
Attollit pugno se se, pennisque coruscat,
Relliquæ spoliorum, exuti & nuper amictus
Terga per, extremam & caudam monumenta supersint;
Ille semel teneras posuit, non amplius, alas.
Contemplator item, tuberculus hæreat ima
Si nare illibatus, ut adsolet: aspice crura,
Si scabris & adhuc horrescant aspera rugis,
Bis tantum iuuenilem ales mutauit amictum.
Attritu sed enim crebro si forte reuulsa
Iam verrucula erit penitus, si leuia crura
Exesis rugis tactu experiare fideli,
Ille, ter exutis spoliis, quartum integer annum
Ingreditur: rursus si nare caruncula summa
Sucrescat, veterique olim adnascatur adesæ,
Rursus & horrescant rigidis crura aspera squammis,
Ille quater plumas rediuius & amplius egit.
Denique Falconum in genere hec certissima signa
Aetatis prouectæ, inclinantisque senectæ:
Albescens guttur, nullis crura aspera rugis,
Naris & attritus longo tuberculus vñsu.
At Fringuillari quo pectore, & Asturis, olim
Rarescunt maculæ magis & tenuantur ab æuo,
Hoc magis ad senium vergit confectus uterque.

Iamque domi longa numerosa examina ludunt
Prædonum serie, resonant iam cuncta fragore,
Tinnitus aeris, ferit aurea sidera clangor.

E iii

Interea victus ratio tibi summa tenenda:
Nec non pro vario mutandus tempore pastus,
Cum valet, aut panda collum ceruice remittit
Accipiter, cum membra laborem, aut otia poscunt.
Non tamen accipitri quæque adponenda cibando
Delectu nullo: sunt quas prohibere decebit,
Rursus quas adhibere interdum ad pabula carnes
Expediat. tu carne agni, hæduleique petulci
Accipitrem satura, nigroque fluentia tabo
Porrice membra auido, & fumantia corda calore.
Optima campestris leporis caro, proderit vsu
Obscuris gaudens habitare cuniculus antris.
Villosum tu tantum auido ne porrige predam,
Neue etiam cerebellum, admordeat ore caueto,
Ossaue confringat rostro; nam certa sequetur
Pernicies; lumbricus edax per viscera serpet
Continuo, caput aut tentabit lenta grauedo.
At contra murem villosum adponere quondam
Proderet accipitri: caput alleuat illius esus,
Et stomachum firmat, bilis quoque temperat æstus.
Nec dubites etiam languentem carne canina
Pascere: natuum hæc fouet, acceditque calorem.
Vulpinæ ast esu, multo turgescit obesus,
Qui modo erat gracilis, succo, multaque sagina.
Optima & inter aves, quamuis non obvia ubique,
Ardea stellaris; cuique oblita terga colore
Cyaneo pallent, minio vel tincta rubescunt.
In numerum hunc etiam veniunt & Colchicus ales,
Et fringuilla vorax, cristaque insignis alauda,

Cuique vuis vesci solitæ dar nomina fics.
Nec non infirmo calidam apposuisse columbam
Vtile erit, merulamque, & obeso abdomine turdum;
Perdicemque, coturnicemque, hornumque palumbem.
At spissi carnes succi prohibere memento,
Ut bonis, atque hebetis porci, felisque, lupique.
Quin & ouilla etiam diurno noxius vsu
Pastus erit, nec non vitulinæ, atque anseris albi.
Solutur hinc cerebrum pituita, & frigidus, instar
Stillicidi, in stomachum atque oculos præceps fluit imber;
Pruritumque crient, macieque elumbia terga
Extenuant toto surgentes corpore vermes.
Tu quoque carniuori caueas ne se expleat esu
Alitis accipiter. præsto est nam noxa, repente
Insinuat se se succi viscosa maligni
Congeries, stomachumque lues exenterat atra.
At gallina boni succi est, vsuque frequenti
Obiicienda avido; sed que non incubet ouis,
Aut pullos foueat: summum namque inde periculum
Imminet. in genere hoc & præstantissimus vsus
Pullorum: longo accipiter seu forte labore
Defessus fuerit, defesso hinc suffice vireis,
Atque nouum robur pastu adjice; siue dolore,
Aut morbo iaceat demissis languidus alis,
Haud alio melius purgabis noxia pastu.
Rursus & in genere hoc excellit femina, crebris
Vsurdanda cibis. sed carni parce senili,
Diuersosque una missus apponere cena
Sit tibi religio: stomacho nihil officit æque.

Hinc crudi humores, hinc viscera tensa laborant,
 Occulto sensim serpente sub ilia flatu.
 Attamen & vario varius pro tempore pastus
 Adponendus erit. repetita nausea namque
 Sæpe dapis subit: ast inritat ventris orexim
 Esa alia inque dies alia, & fastidia pellit.
 Cura sit imprimis ne flamine edulia ab Austri
 Putescant, olimus saporem rancida ducant.
 Tu mundam puro carnem superingere disce
 Si potis est, & adhuc fumantem a cæde recenti.
 Limpida nec desit, iugique è fonte petita
 Lympha recens, feriatque oculos sipientis ahena
 Pelue micans: etiam penetrantis lumina Solis
 Angusta excipiat rima, pinguisque lucernæ
 Sub noctem tremula laquearia luce coruscet.
 Haud alia magis exultat re Martius ales,
 Pascendumque inter sape aut intingit in vndas
 Ore cibum, tergetque frequens, aut ventilat alas,
 Summaque pennarum vitro fastigia rore
 Abluit, & prono latus se corpore mittit
 Multa fremens, caudaque ferox micat, ac tremit artus.
 Hoc animaduertes etiam mirabile in illis,
Quod, dum una æquales inter se pabula sumunt,
 Virtute inferior maiori cedat, & ante
 Detret libare cibum, quam sumpserit alter
 Viribus & forma atque animis præstantior ales.
 Hinc etiam augurium capiunt plerumque periti,
 Explorantque animos: tacito nam conscia sensu
 Mens cuiusque sibi virtutis: tanta futuræ

Indolis

*Indolis ingenita est reuerentia, tantus & olim
Sensus adulteræ teneris virtutis in annis.*

*Nec minus interea studiose incumbere debes,
Vt quemcumque habitum natura insuevit olim
Accipitri, hunc summa cura tuearis & arte.
Cannabe in hunc usum ex vili, linoque turundas
Coniuncti prædonis in os, & stuppea frusta,
Caryophylla quibus miscentur, at ille voraci
Guttura hians sorbet; nec deest tantæ exitus arti.
Viscosis subito cerebrum fluit undique riuis,
Pulmonesque etiam undantes manante cerebro
Exonerant se se in stupram: bibula illa nocenteis
Haurit continuo humores, tumefactaque tandem
Egeritur stomacho varios infecta colores.
Quod si contingat, neque enim non accidet olim.
Obstructo ut sumptas non egerat ore turundas;
Tu pilulas ex succo aloes, casiamque recentem,
Tritachelidoni vel frustula porrige trunci.*

*Est aliud genus & prædonibus vtile curæ,
Edurum ut calatum figant rostro, atque refigant
Usque magis, totoque obnixi corpore tendant.
Hoc nisu capitis grauitas morosa leuatur,
Et pituitosum egeritur de pectore gluten.
Nusquam intermisso id studio, cui talia curæ,
Impiger inque dies iteret: nihil adiuuat æque.
Ac si quando æger dulcem fastidiet escam,
Aut caput in pectus demittere cernuus ales,
Ex aloë confectum adhibe purgamen amara
Pulegi tritum agglomerans ad pabula succum;*

F

Idque intestino gallinæ a morte recentis
Insere, vel pulpis ad cenam inuolue paratis;
Ne tætrum indocilis gustum præsentiat ales,
Auxilium & posthac horrescat, opemque recuset.
Tunc quoque & effreni, ne sœuiat, adde capistrum:
Ac simul in calidam pilulas demiserit aluum,
Extemplo cura effetum supererige pugno
Terga manu blande attrectans. iuuat hoc quoque summe
Præsidium: labruscæ acinos contunde, fragrantemque
Adde super casiam, fragilique a stirpe reuulsæ
Radicis truncum, quæ nomen dicit ab ipso
Accipitre, & tenui resolutam puluere misce:
Alpine his laricis resinam adiunge recentem,
Bisque in mense adhibe: morborum haud certius ullo
Primrudimenta, & serpens in viscera virus
Præuertes apte sumpto medicamine, & ante,
Infecto quam dira lues se corpore prodat,
Occultam extingues nascendi in limine cauissam.
Quod reliquæ est, tectis volucres stabulentur apricis,
In quæ Sol radios veniens immittat apertos,
Suppositusque vapor penetret sub tempore brumæ.
Tunc quoque vel molli lana, pannoque petaurum,
Cui superincumbunt volucres, munire memento;
Ne ligni vel duritia saxiue rigore
Intumeant crura, & segni torpore faticant.
Nec postrema tui pars hæc numeranda laboris,
Vno quoque pares ut frigida balnea mense
Accipitri, & viuæ tinguas aspergine lymphæ:
Non illum male suada famæ, aut acrius vrget

*Venandi desiderium, prædæque cupido.
 Quippe ubi pura auido miscentur pocula, & haustu
 Expletur, studio videas gestire lauandi
 Nequicquam circum, atque alas vibrare sonanteis,
 Proluere & pleno rostrum peetusque lauacro.
 Ergo prius cupidum claras quam in luminis auras
 Emittas, tu fontis aqua, tu flumine viuo
 Merge caput, leueisque alas, caudamque micantem:
 Idque iterum atque iterum, coëat dum luna, retracta.
 Igneus auxilio hoc viuescit spiritus intus,
 Sopitique vigent sensus, studiumque lauandi
 Vanescit, quo saepe ardens, ubi nubila cœli
 Arduus ingreditur, frustra reuocante magistro
 Erro vagus fertur, fontesque remotaque longe
 Flumina per uolitat, vetitisque immergitur vndis.*

*Iamque aderit tempus, quo plumas exuat ales.
 Heic adhibe sollers animum; prohibere licebit
 Hoc quoque, si libeat: sed nec mora parua pusilli
 Temporis in damno est, & habet victoria laudem,
 Si tantum superes cura studioque periculum.
 Nec te spes fallet: rediuiua namque iuuenta
 Praedo ales caput attollet, tergumque superbum,
 Odrysium spirans oculisque & pectore Martem.
 Ut cum Sidonius surgens in cornua Taurus
 Annum aperit, reseratque solum, luditque per herbam
 Molle pecus, simaque occurasant fronte capellæ:
 Lubricus excutitur senio, pulcramque iuuentam
 Induit, & longo sinuosa volumine terga
 Gramina per ripasque trahit, spirisque volutus*

F ij

Arduus ad Solem serpens micat ore trilingui.
 Hanc festinato nunc exequar ordine partem:
 Magnanimi quando exactam quoque pertinet illa
 Ad curam accipitris: quamquam olim tardius aquo
 Tiro iugum subeat, disciplinæque seueras
 Serius addiscat leges, si forte moreris,
 Dum deplumetur natu iam grandior ales.
 Ergo age, rumpe moras, ubi Phœbo portitor Helles
 Soluet humum propiore calens, circumspice sollers,
 Num valeat, num quae mali contagie laboret
 Accipiter, numquid macie tenuatus acuta
 Tabescat, lentoque piger mærore faticat.
 Tum succo, quod obest, primum expurgare salubri
 Cura sit, & solido corpus distendere pingui.
 Ante etiam lumbis, passimque animalia tætra
 Pædore atque atra illuuiie prognata reuelle.
 Ni facias, scabiem accipitri feret improba pestis,
 Exhaustisque ægros depascet viribus artus.
 His actis, humili abde loco, longeque reposto,
 Qua non audiri voces, non murmura possint,
 Accipitrem; angusto spectare foramine Solem
 Vnde queat, parnaque auras captare fenestra:
 Clatrali aut include domo, aut supererige pugno
 Adrectans blande loris vinclisque solutum.
 Heic festa fronde, & fluviali gnaus arena
 Sterne solum, ne prædo ardens, dum corpora vibrat,
 Puluere commoto pectus deturpet honestum,
 Et teneris squalorem immundum contrahat alis.
 Tunc quoque, ne crebro nisi diuerberet auras,

Adsidius prohibe: turbata nempe quiete
 Naturæ prohibetur opus. summum inde periculum
 Inminet, opprobriumque magistro ac dedecus ingens,
 Ni tanta ad finem perduxerit orsa secundum.
 Hac alas propter resecet, cui talia curæ,
 Et pennas proprio signatas nomine carpat
Quamque suo, Latius quas verbis dicere non est,
 Succisaque notet titulis, & nomina cuique
 Adscribat: quo, si pennas vice Martius illa
 Occulto vitio, aut casu non proferat ales,
 Ordine quamque suo possit committere truncu,
 Commissa que nouo doceat coalescere nexu.
 Nec non ad viuum præcidere forcipe adunca
 Hamatos vngueis, exquisitisque cibare
 Effetum corpus dapibus labor vnicus esto.
 Luce semel sed pasce: semel, dum septima in orbem
 Itque reditque dies, salientia pocula misce.
 Nec prius hinc volucrem moueas, extraue sub auras
 Educas, licet & rediuiuis increpet alis;
Quam Methymn.eum qui vexit Ariona Delphin
 Occidat, & media coëat cum Virgine Phœbus.
 Cum Lyra præcipitat, cælo cum Thesspius alto
 Exoritur vector, Palamede que volucres
 Infestis repetunt Pygmæa mapalia turmis.
 Tumque obnube caput, visa ne luce superbus,
 Impatiensque moræ nimio lasciviat astu:
 Tu cohibe ardorem, atque irarum comprise motus
 Luxuriem minuens, ne pigra per otia demum
 Collectus soluatur adeps, sebumue liquecat.

F iii

Hinc ego qua porro cura, quibus artibus ales,
 Quo studiō tandem nostri formetur ad vsum
 Aucupij, atque manum ferat, adspectumque patroni;
 Ut densas celi properet concendere nubes,
 Porrecto aut humileis nisu glomerare volatus,
 Carmine praescribam: nec enim modus omnibus idem.
 Exigue artis eget praedo pugilaris, & olim
 Ad vocem sat erit domini si commodet aures,
 Et pugno facilis preda se sistat omissa.
 Sic Astur teneris, sic Fringuillaris ab annis
 Conclamandus erit, sed eodem ad prælia Martis
 Haud pinnarij amant cultu rituque doceri:
 Seu campis prætabundi emituntur apertis,
 Seu forte insectentur aueis per flumina, perque
 Stagna, & siluarum ob sessas horrore paludes.

Primum opus, exceptum laqueis, tenuisque sagena
 Deceptum furto, tepidis mersare sub vndis,
 Et pipere infuso totum perducere corpus.
 Sic visco absterto, membrisque calore leuatis,
 Accipiter madidus posita feritate quiescet.
 Nec non ille tibi vigil, atque insomnis habendus:
 Nec prius alma quies artus ac languida membra
 Irriget, aut dulci componat lumina somno:
 Hesperium nouies quam puluerulentus in æquor
 Sol immittat equos, totiens quin roscida linquat
 Tithoni croceum surgens aurora cubile.
 Haud alio magis auxilio Phœbeius ales
 Mansuetus; tu sepe caput nudare memento
 Interea, & vigili rursus sepe adde capistrum.

Adsidua sic ille manu, attactuque frequenti
Haud leue accipiet palpantis iussa magistri.
Tange iterum caput atque iterum: contra ille procaci
Si morsu rostrum obuertat, rictuque minetur,
Subrahe dextram anido, atque tenaces effuge morsus,
Inque locum blanda succedat virgula dextræ.
Adde etiam proprias voces, & mollia verba.
Quod si blanditiis innata ferocia nullis
Vincatur, cum rictu ales diducta minaci
Vertet rostra ferox, aloës contra obiice frustum,
Aut allij tætri spicas, aut triste sinapi.
Sic admorsurumi ingratus reuocabit amaror,
Et tandem memor a vitio absterrabitur illo.
Tunc quoque, luce ferox nimia ne se efferet, atque
Pectore turbatus diuerberet aëra anhelo,
Ferrea acu cilia exili præstringere filo,
Et premere adducta, & sensim coniungere verum est.
Res olim trita, ast extremiti plena pericli,
Nec temere aucupibus nunc usurpanda peritis.

Cruribus hinc facili subnece ligamina nexis
Caprino ex corio, aut ceruina ex pelle, iugatis
Indicibus binis, domini qui insignia cari
Cælato argento referant, nomenque laremque;
Transfuga vti si olim Cauris portantibus ales
In loca diuersa ex oculis ereptus agatur,
Agnosci indicio possit, dominoque remitti.
Vix credas, paruo quam tempore longa locorum
Interualla volans superet; quam multa peragret
Aequora spumosas cælo attollentia nubes.

Mira canam, sed certa fides, ac digna profecto,
Cuius apud seros constans sit fama nepotes.

Villeriae ad castrum, aucupio cum forte vacaret
Vrbis pertensus Franciscus, amor Musarum,
Accidit, & non esse potest quin accidat olim,
Vnus ut e multis, quo non præstantior alter
Et gyros glomerare, & circumflectere natus,
Sublimeis vel aueis punctum detrudere ab alto,
Altius enectus deerrauerit, æthere sudo
Dum pauidas sequiturque grues, ventosque ferenteis.
Omnia tentantur frustra: fugit ille per auras
Perfidus emansor, rapidisque per aëra pennis
Tormento properat, volucrique citatior Euro:
Et Tarteſiaco diuſ ſollauit æquore crineis,
Rursus & Eoam mortaleis lampade tingit,
Oceanum ſupra fertur, Tameſimque Britannum,
Londini & fessus tandem ſuper adſtitit arce.
Proditus inde ſono, pretiosi muneriſ inſtar
Errico offertur. conſpecto ille alite latus
Agnouitque notas, & Sint hæc pignora noſtræ,
Dixit, amicitia: magnum hoc mihi fæderis omen:
Martius ecce ales belli pacisque ſequeſter
Aduolat, & dextro fædus tantum omne firmat.
Transfuga ſic Falco captus, ſubitoque remiſſus
Lætitia excipitur magna; rex munere gaudens
Fusca ſerenato diſcuſit nubila vultu:
Continuoque locum exquirit, quo captus, & horam,
Atque diem, tempusque fugæ coniungit, & alta
Singula mente putat momenta, & digerit horas.

Tunc

Tunc vero stupefacti animi, rex hæret & ipse,
Et pariter cunctis subit admiratio mentem.

Imprimis, nimio ne pondere victa laborent
Crura, vide: butyro intus rigida illine lora,
Et corium subige, ac circum lente scat adhærens,
Attritoque femur substringat fibula nexu.

Interea facilis superanda ferocia cultu,
Et pectus palpare manu, tergumque iuuabit
Sæpius, & blande vocis grauitate sonora
Effrenis mulcere animos, mentemque rebellem.
Vocibus ille etiam humanis adsuescere discat,
Præbeat & facileis domini clamoribus aureis,
Tuque adeo immaneis spatiose pectoris antro
Finge sonos; qualeis vicinum reddere litus
Affolet, intento cum nauta celeumate portum
Prensandum monet, & propiori adpellere terre.
Stentorea aut qualeis olim sub imagine Iuno
(Si Colophoniaco fas quicquam credere Homero)
Edidit, & populos vocali terruit ore,
Cum pauidos iterum ad pugnam reuocauit Achiuos.
Hoc quoque & artis opus nostræ, prolixa & acuta
Vox ut sit, tandemque graui producta tenore
Desinat, & longos iteret per inane boatus.
Ac prius ingluuem calido quam sanguine diri
Prædonis faties, tironem sape canora
Voce voca, pugnumque auido prætende iugalem.
Ille fame, quam ferre nequit, stimulante sequetur
Vsque recendentem & sensim vestigia retro
Flectentem, ad nutus tandem adfuefactus herileis.

G

Sic pugno circumlatus, sic saepe capistro
Detracto, ad vigilem statuatur nocte lucernam.
Hoc autem imprimis caueat, cui talia curæ,
Ne pauor improuisus agat, vel Panicus horror
Instabileis subeat mentes: vix post modo cura
Mansuetus securi vlla, non vocibus ullis
Fidere, non domini audebunt se credere pugno.

Proxima nunc cura est, lorum ut plumatile tiro
Vibratum agnoscat; tenuis ita namque per auras
Si quando errabit, scapo hinc atque inde rotato,
Ad vocem properabit heri, prædamque relinquet,
Artificis prædæ specie deceptus inani.
Ergo age, & angustis inclusum sepibus horiti,
Funiculo innexum claras in luminis auras
Nudato capite emitte, & versatile torquens
Inlicium, ad prædam tironem clara tuentem
Magna voce voca: impatiens subito ille morarum
Infiliet, pedibusque premet simulacra recurvis.
Tu quoque tunc, nec sit mora, pulpamenta voraci
Exquisita para; blanda quoque murmura vocis
Adde: memor tanti benefacti, elatus in altum
Tendet iter quotiens, plumatilis indice lori
Conspecto, in pugnum præceps descendet herilem.
Huic benefacta animo, pariterque iniuria nunquam
Pectore decedit memori. si forte periculum
Detrectet primo, & nolit parere iubenti,
Non ideo desponde animum, vel omitte laborem
Incepsum: nam quo studij maioris egebit,
Viribus atque animis tanto præstantior olim

Euadet, primosque feret prædator honores.
Cuncta adeo docilis conando industria vincit.
Iamque tuos vrge successus : nec mora, saxo
Constitue accipitrem in plano, flammantibus unde
Omnia luminibus ferri per compita possit,
Atque suos ortus agnoscere. rupibus altis,
Et prærupta inter cæloque minantia saxa,
Prædones, genus id, volucres cunabula figunt.
Hinc libertatis memores vitæque prioris
Vertice detecto simul educuntur in auras,
Sibila terrifico vibrant immania rictu,
Et pando obuertunt horrentia pectora tergo.
Tu contra inlicibus verbis obnixus & arte
Ter circum & totiens petram lustrare memento,
Nunc frontem, nunc terga petens, scapumque rotatum
A tergo propere confertas proijce turbas
Inter, inexhaustis clamoribus ilia rumpens.
Sic sensim adsuescant magis ac magis ora tueri,
Et voces audire adstantum, & ferre tumultus.
Quod si tum ad præda simulacrum interritis ales
Aduolet e saxo, atque ereptum lumine toruo
Vestiger, rursusque repertum inuadat, & ardens
Protinus effuso in prædam se corpore mittat,
Hinc iam te optatos iubeo sperare triumphos.
Ergo ubi conspicuum diffuso lumine cælum,
Et, Zephyri si flabra finant, pacata quiescere
Omnia, Falconem tu campo educe patenti,
Et pugno circum fer eques, qui fune remoto
Iam tuto emitti queat, emissusque redire,

G ii

Illectus vana pellacis imagine præda:
 Atque humileis prædas, primum pete, mox renocatum
 In pugnum accipitrem, ac scapo super incumbentem
 Dulci pasce cibo: neque tunc sollertia desit,
 Semper ut assuescat scapo magis, atque rapinam
 Pennarum inilio, specie lactatus inani,
 Post habeat, quotiensque elatus tendet in altum,
 Indice conspecto redeat, prædamque relinquat.

Sed tirocinium primum fortuna sequatur,
 Conceptaque olim haud dispar spes exitus aequet;
 Ne flagrans animi vigor ille obtusus hebescat,
 Aut primo virtus succumbat fracta labore:
 Acceptam is siquidem feret ægra mente repulsa,
 Conscius & probri aut vacuas secedet in auras,
 Aeternum aut mærens ignauos exiget annos.
 Hoc ne contingat, si quando præda ruentis
 Eludet morsum accipitris, falleatque sequentem;
 Præmanibus semper tibi præda parabilis esto,
 Errantemque alta conclama voce, reuersum
 Scapo siste super: visa subito ille superbus
 Spiranti perdice, ratus prædam, irruet ardens,
 Collectaque iras, rabidamque explebit orexim.
 Hinc aliam atque aliam prædam pete: sic tibi sensim
 Maior commoditas, atque experientia maior:
 Ipse etiam melior Falco accendentibus annis
 Adsuet magis, & maiora audebit in horas.
 Si vero emissus quondam aut secedat in alta
 Emansor nemora, aut præter votum arbore sidat,
 Ille tibi sape est scapo per inane rotato,

Clamofisque sonis reuocandus, & illice præda.
 His quoque si nec dum moueatur, & improbus artem
 Negligat & dominum; sedet, æternumque sedebit
 Ignatus: damnum ille tibi latus & ingens
 Dedece*s*, in vacuas sine perfidus exulet auras.

Nec vero aucupij sit cura nouissima, alendis
 Ut canibus studeas, cultuque atque arte regendis.
 At non una horum species. quibus hispida setis
 Terga, quibus promissa altos coma verberat armos,
 Barbaque villosum in pectus propexa recumbit:
 His, si quando vagas per stagna sonantia anates
 Perque lacus pulsabis agens, fulicasue palustreis,
 Vttere; non amnes rapidi, non flumina tardant,
 Vndiuagique lacus; ardor quippe igneus illis.
 Cæruleis prolem generosam arcessere Britannis,
 Atque Caledonia, namque hinc gens optima, silua.
 His genus adde aliud, quibus & sunt hispida terga,
 Villoſa auricula, crisperum at torta pilorum,
 Et breuior series: at non propexaque barba,
 Caligant ciliorum aut densa lumina nube.
Quales Atuaticis vulgo nascuntur in oris,
 Vicinasque vrbeis circum, qua Scaldis inundat,
 Belgij honos, cælo Scaldis gratissimus amnis.
 E genere hoc, ineunt & aquas altasque paludes
 Maiores densis armati corpora vi lis.
 Naribus ast alijs prestant, rostroq.æ minores,
 Campestreisque agitant prædas, dumosque peragrant.
 Ultimus illorum est ordo, tenuis quibus errat
 Etrarus per terga pilus: sed candida totæ

G iii

*Mole superficies, & crebris oblita signis,
Vermiculisque nitet; non tot sub nocte serena
Astra micant rutila late radiantia luce.
Plurima Aquitanis ad nos gens finibus exit
Venatrix: rigidae his aures, & lumina quoque
Ad motus intenta, sagax & naris acumen,
Vis & odora ingens: sed quam pilulisque larignis,
Et melle infuso, Pharijque aspergine acetis
Proderit exacuisse, & agrestis vi calamintiae.*

*Imprimis catulos claustris & carcere frena:
Nec non, agnoscant socios in prælia ut olim
Accipitres, vna aucupio iam rite peracto
Pascantur catuli: sic ad suetudine longa,
Communisque vsu mensæ, & clangore sonoro,
Alitibus discent aliquando parcere amicis.*

*Quid memorem interea varios per inane volantum
Concursus, magno quidue iætas pondere ruptis
Visceribus crepuisse grues, miluumque ferocem
Verbere pennarum deieclum, & remige cauda,
Camporum medio spectanda duella theatro?
His ego narrandis, si quidem audax singula quæque
Persequar, & casus omneis expendere coner,
Deficiam, excedatque modum iustumque volumen,
Arte noua quod surgit, opus. non si mihi linguae
Sint centum, centum ora sonent, vox ferrea, pulmo
Acer rigens triplici, tam multa euoluere possim,
Aut maiestatem subiecti æquare canendo.
Ac veluti qui præcelsa speculatur ab arce,
Aut Nili ad fauces, umbræ expertemue Syenen,*

*Aut Cnidia adspectat clara sub nocte fenestra
Ardenteis cælo flamas, Titaniaque astra:
Ille quidem varios ortus notat, interitusque
Stellarum, & validas humana in corpora vireis:
Non tamen ille potis numero comprehendere certo,
Aut ratione putare, ac mente refigere cuncta,
Dædaleo natura poli quæ fornice fixit.
Haud aliter mihi nunc vsu venit. aspice, pugno
Nam simul emissus Falco ruit, impetu magno
Radit humum primo, ac sua per vestigia serpens
Ambages magnas petit & diuertia longa:
In gyros donec glomerato sæpe volatu
Euehitur tandem nisu sublimis in altum.
Sic ubi præcipiti commotus murmure turbo
Exoritur, camposque rotans, segetesque supinas
Verrit; maioresque sinus primo integrat, hinc se
Contracta in spatia, atque angustos colligit orbeis,
Puluera nube inuoluens terramque polumque.
Fit late sonitus, circum nemus omne remugit,
Sibilaque alternat rapidis singultibus aër;
Diffugiunt omnes campis, iuga soluit arator:
Ipse suas sub colle, aut ima valle recondit
Pastor oueis: vulsa interea ab radicibus imis
Fraxineæque trabes, & robora Dodonea
Per siluam immani se se effudere ruina.
Haud aliter subito Falco euolat, vndique apertis
Disiliunt campis volucres, nemorumque latebras
Atronitæ subeunt, & ramis obsita densis
Lustra petunt: latitant pice, silet improba cornix,*

Et late celo pauor & tellure vagatur.
 Atque ibi seu miluus, seu se tulit ardea contra,
 Bellatore uno peragit tam magna nequit res.
 Ipse adeo ante omneis ludi scenaeque choragus
 Extra signa audax validum procurrit in hostem,
 Et punctim cedit, morsuque lacebit inani
 Pumilus accipiter, donec caput aethere condat
 Ardea: tum gemini paullum tellure morati
 Falcones sublime petunt, praedamque sub altis
 Nubibus inuadunt, rostroque atque vngue fatigant.
 Cernuus hic supra prono se corpore praeceps
 Mittit, subiectumque ad labens deicet hostem;
 Ille premit latera, & conanti feruidus instat
 Nunc frontem, nunc terga petens; contracta sed illa
 Arrestos vngueis contra distingit, & alto
 Sustinet aere se, atque occulta fraude sub alas
 Erecti mucronem oris clam cauta recondit.
 Anxius interea clangenti voce magister,
 A rostro ut caueant, iterumque iterumque monere,
 In latus obliqui aduersum: at leporarius ima
 Valle canis cælum defixa luce tuetur,
 Impar dum pugnae incassum luetata diuque
 Ardea consternata ruat: tum dente cruento
 Corripit attonitam, rostrumque in sanguine mergit,
 Iam si fert animus sublimem euertere praedam
 Asturis auxilio, seu se ferus anser apertis
 Venanti præbebit agris, limoue paludis
 Obruta anas vluas inter iuncosque latebit;
 Tu sede in insidiis tacitus, furtiuaque contra

Bella

Bella para; pedibusque orbeis, crepitantiaque æra
Rapta manu preme, tum conspecto errone propinquus
Abde caput latebris: demto tamen vnde capistro
Accipitri possis iejuno ostendere prædam:
Mox Corybantæo Berecynthia cymbala ritu
In numerum pulsata moue, ac simul excitus anser
Alta petet, vel linquet anas pauefacta paludem,
Prædonem super emitte, emissumque sonora
Voce rege: ille audiens prædam per inane sequetur,
Transuersoque minax cursu prohibebit euntem.
Ac veluti rigido balista impacta petauro
Densatis circum clypeis testudine facta
Ambulat, obstructosque aditus, moleisque refringit
Obiectas, murosque & celas ariete turreis
Deiicit: at vacua propugnatoribus arces
Linquuntur, rari apparent in mænibus hostes:
Victor ouans urbem ingreditur per vasta ruinae,
Depopulatque domos, flamasque ac vulnera miscet.
Haud aliter librato incedens pondere prædo
Consequitur fugientem, & terræ adfligit adhærens,
Immanemque sitim restinguat sanguinis haustu.
Heic momenta etiam caute obseruabis, & ante,
Quam fugiens calo caput inferat arduus anser,
Accipitrem emittes, humili perrepere nisu
Qui suetus, summa vestigia ponet arena.
Ne forte occursu fiat manifestus aperto,
Altaque displosis tendentem ad sidera pennis
Terreat incassum prædam, impastusque recedat.
Rursus & hoc caute obserua, cum stagna lacusue

H

Excita anas, crepitante sono exanimata, relinquet;
 Præmature Astur ne pugno emissus herili
 Præcipitet cursum, pennisque sonantibus vndas
 Prædam interceptam super obruat. inde periculum
 Imminet et damnum domino. nam territa ubi vndis
 Mersit anas caput, et ceno se condidit alto,
 Saepè Astur ruit vna ardens, alasque palustri
 Tingit aqua: ast illæ marcent humore solutæ,
 Nec sufferre valent, rursumque efferre sub auras
 Immersum corpus, nimioque madore grauatum.
 Ille natat frustra, terque heic conatus anhelo
 Tolleret se nisu, ter rursum absorptus inhæsit;
 Luctatusque diu, tandem fatalibus vndis
 Obruitur, rerumque vices expertus, et ipse
 Fit timidis præda alitibus, prædaque sagina.

Nunc vnde accipitri haec adeo contraria, tamque
 Pugnanteis sortita modos vis insita fluxit;
 Ales ut altillum in gentem implacabilis hostis
 Bella gerat, nutus tamen idem obseruet herileis,
 Et cultu humano domitus mansuetat et arte,
 Dicite, Pierides, primaque ab origine caussas
 Indagate rei, seriemque renoluite facti.

Perfidiam Troum, et spretos ulturus honores
 Neptunus structis pactos pro mænibus urbis,
 Per Phrygios late spargebat brachia campos.
 Nec mora, sternuntur segetes, labor irritus anni,
 Spesque iacent hominum; Simois iam deserit alueum,
 Et Xantho aggeribus ruptis sua flumina miscet.
 Vix summis nemorosi Ida inga fluctibus existant,

*Admittuntque greges; mediis natat Ilion vndis.
 Tum cuiusque rei obseffos vrgebat egestas,
 Summaque frumenti pænuria. non tamen illi
 Vecordeis posuere animos, oracula diuum
 Scitati, aut Lycias sortes, Phœbumue rogarunt;
 Sed quasi non diuum iussu, non cœlitus esset
 Illa immis salues; vicina per opida mittunt,
 Qui Cererem coëmant rebus solamen in arctis,
 Auxiliumque petant, ceteque immania contra,
 In cœlum vastos cete eructantia nimbos
 (Is miseris cumulus diuinæ acceſſerat iræ)
 Expediant classem, & socios hortentur ad arma.*

*Illa tempestate Hierax rex nomine dictus
 Pollebat late imperio, iustissimus unus
 Qui fuit, atque omneis inter tota Asia terra
 Diuini cultus & seruantiſſimus æqui.
 Hic Mariandynos magna ditione tenebat,
 Cauconaque feros: huic tum pifcosa Sinope,
 Huic & Pontica Amastris, & ardua fronte Carambis
 Parebant, buxoque virens pallente Cytorus.
 Huc oratores præcinclī tempora oliua
 Mittuntur, manibus vittas laurumque ferentes,
 Qui certum tanto feriant cum principe fædus,
 Et victum, armataque petant in prælia classem.
 Acceptis ille hospitio, Quod poscitis (inquit)
 Hoc dabitur. pietas iubet id mea, quippe ego nullum
 Curarum, tantarum & opum, lateque patentis
 Imperij fructum duco, pretiumque laborum,
 Quam bene de cunctis in vita posse mereri,*

H ij

Alloquioque inopes dignari, opibusque iuuare.
 Nulla mora est; vestris quamprimum edicite læti
 Ciubus; arma, viros, duce me, classemque paratam
 Exspectent. vix desierat, iam clas̄is in alto est,
 Armatique foros complent: iam remige crebro
 Inuersa Euxini spumant vada salsa profundi.
 Iamque in conspectu Tenedos, iam Troia pubes
 Prospectans longe exultat; cum seius ab alto,
 Aegai quo rege tremit circumflua ponti
 Regia, Neptunus furiali incanduit æstu:
 Et quis (ait) nostras posthac procumbat ad aras
 Sacra ferens, cumuletue piis altaria donis,
 Si consulta Deum vindicta reuinctur arte
 Humana, & scelus est mortali vindice tutum?
 Alcides potuit monstro eripuisse biformi
 Hesionen: fuit hoc illi per numina prouum,
 Et sua virtutem patriam fortuna secura est.
 Ast opibus non iste adeo qui fidit auitis,
 Non feret hoc impune Hierax; resperserit aras
 Sanguine taurorum, & sacros adoleuerit igneis,
 Haec tenus in superos pius: at nunc impius esse
 Desinat, insanaque luat periuria gentis.
 Haud plura iratus, picea caligine cælum
 Conditur, & Zephyris aduersi flantibus Euri
 Insurgunt, gelidamque Notus concurrit in Arcton,
 Et vastos tollunt connixi ad sidera fluctus.
 Sic ubi conuersis inimica in cornua castris
 Infestisque animis concurritur, agmine facto
 Inter se armati multa vi vulnera miscent,

Crebrescuntque ielus. ingens fragor æthera compleat,
Et denso cæci glomerantur puluere campi.
In diuersa trahunt haud secius æquora venti,
Ex oculisque procul Troum spem clasæ amicæ
Eripiunt; resonant vnde, & caua litora plangunt.
Dumque insperato turbatum murmure pontum
Attonitus ductor puppi despectat ab alta,
Et frustra meliora deos sedet omnia poscens;
Ecce repentina circumstant vndique cælo
Immissæ volucres, & diris æthera rumpunt
Cantibus. heic Hierax primum temerarius arma
Cingitur, & stricto crocitantum auertere nubem
Molitur ferro & flammis; illæ acrius instant,
Conantemque urgent magis & magis usque fatigant.
Iamque illis a vadiis clasæ, prætoriaque ipsa
Aegæum fractis tabulis rimosa bibebat:
Indoluit casu summi regnator Olympi,
Fraternisque odiis finem dedit, atque seueras
Parcarum leges, & ineluctabile fœdus
Fatorum elusit: neue immortalis auaro
Mersa mari mens corporea cum mole periret,
Fluctibus ereptum pernicibus extulit alis,
Et pedibus teneris vngueis confixit acutos:
Vltoremque animum & memorem pietatis uitæ
Addidit. hinc & adhuc odio genus omne volucrum
Sauus habet, veteresque adeo nunc improbus iras
Seruat: at illa fides, desideriumque iuuandi
Humanum genus, & pietas generosa remanxit:
Hinc hominum ad voces exultat, & arte magistra
Accipiter paret monitis ac iussa capessit.

H iii

*An magis Ismaria notissima fabula Thrace
 Ex vero trahit, & nomen famamque meretur?
 Sic referunt vates, nec fingunt omnia vates.
 Namque alium memorant, cui religionis auitæ
 Haud dispar studium, iusti par cultus & æqui,
 Cuique Hierax nomen, populos rexisse potenteis,
 Herboso gelidus qua margine clauditur Hebrus.
 Huic concreta pigro Maeotis marmore, & ipse
 Europæ limes Tanais pro limite late
 Sparsi erat imperij, rapidumque Propontidos æquor:
 Belligeras sibi tot gentes adiunxerat armis.
 Ast ubi consiliis præceps deferbuit ætas,
 Continuo a bellis Hierax se ad mollia transfert,
 Mordacesque fugat toto de pectore curas.*

*Nam quis erit modus ærumnis, quisue exitus? inquit.
 O mihi si exactæ properata retexere vitæ
 Fila, per æternas leges ac fata liceret;
 Quam non sollicitus venturi temporis æuum
 Degerem, & ignaua securus pace laterem,
 Haud quemquam metuens, non formidandus & vlli.
 Sat famæ, & ataque datum, patriæque, meisque:
 Quid moror vltterius noua gaudia? iam mihi tandem
 Vinere decreui, totumque reponere, quicquid
 In somnis per tot vixi sub pellibus annos.
 Nunc inuiat umbrosos indagine cingere saltus,
 Visco fallere aueis, vel misso figere telo,
 Lunatoque vrsos adoriri in montibus arcu.
 Tu dea, sanguineis cui victima plurima Tauris
 Concidit, & patrio sacris de more litatis,
 Exequimur vota, ac iussos adolemus honores,*

H

Iam mihi numen eris; tuque ô Titanibus aree
 Aetheria pulsis, superato & Gange superbus,
 Ad sis Bacche pater; iam concipit icta furorem
 Mens Nysæ tuum: trepidum cor palpitat, Euoe,
 Bacche pater, thyrsumque rotat, ferulasque sonanteis,
 Ogygiumque cauis v'lurat conuallibus, Euoe:
 Perque vagos Hæmi anfractus, Rhodopenque niualem,
 Impositumque olim siluosæ Pelion Ossa,
 Nunc iaculo ceruos, volucreis nunc terret acuto.

Forte via fessus longa Cythereius ales
 Exes & rupis salebroso in pumice sedit.
 Olli tardipedis pertusa Erycina mariti,
 Ad carum properans dederat mandata Gradium:
 Securos paret amplexus, atque oscula blanda;
 Esse procul fraudes, humili per inane volatu
 Lapsa columba volat celo, mandataque perfert.
 Ipsa Venus niueis inuecta per aëra cycnis
 Subsequitur: circum volitant Risisque, Iocisque,
 Et Lepor, æternoque intonsus crine Iuuentas:
 Aura fauet Zephyrusque leueis moderatur habenas:
 Rarescunt late nubes, animam ipse repressit
 Thrax Boreas, Zephyro gauisus & hospite cœsir.
 Aduentum sensere Dea, syluaeque, feraeque:
 Mars ipse insolitas concepit pectore flamas.
 At non infelix Hierax, cui sanguine pigro
 Cor stupet, & patrio duratum frigore pectus,
 Praesensit; visamque procul de rupe columbam
 Protinus intorto medium transuerberat ictu.
 Illa iacet: rex exultat, factoque superbit,
 Et certos ictus, ac nescia fallere tela

*Ignarus fati laudat sortisque futurae.
Et longum Mars (inquit) haue: secura paramus
Arma; periclorum satis est, creperique duelli.*

*At Dea, cui iani pridem omnis mora longa videtur,
Aduolat interea, indignaque ut morte supinam
Vidit humi famulam, atque oculos auersa retorsit:
Heu scelus! heu crudele nefas, quid amabilis ales
Commeruit? iam ne ista petor per vulnera? dixit:
Vindictamque ferox animo meditatur; &, olim
Scilicet expectem, fodias dum perside, nudum
Ense latus (dictis his regem affatur amaris)
Ambrosiumque bibant venabula tincta cruentem?
Non Diomedea satis est me cuspide vulnus
Accepisse manu, magnoque iniuria caelo
Et nobis non una satis? non angue Typhai,
Enceladique minis satis est semel aethere in alto
Magnanimum tremuisse Iouem? tu pace cruenta
Bella moues, iterumque vocas ad prælia diuos.
O male tot bellis, male tot defuncte periclis:
Tene periclorum tædet, vitæque prioris?
Compositaque ideo vicinos pace quiescis
Inter, vt Ortygiam mutata sorte puellam
Per nemora & filias Mauorte sequare relicto?
Nimirum illa tibi portus, requiesque laborum:
Illa tibi fessa statio tutissima vitæ
Securam spondet post bella exhausta senectam.
At faxo inuenias plus alta in pace pericli:
Quam si saua pares pharetratos arma Gelonos,
Immaneisque Getas contra, pictosque Agathyrkos.*

Plura loqui vetuit dolor; exsanguemque columbam

Misit

Misit in ora viri : rigido concrescere rostro
Os illi, & teneris velari brachia plumis
Ceperunt, vncque pedes horrescere cornu:
Conatusque fuga pœna subducere corpus
Plus solito leuis euehitur, terramque relinquit,
Et tenuis Hierax tandem fugit altus in auras.
At socij magno interea clamore requirunt
Per nemus absentem dominum : volat arduus ille,
Clamoresque haurit cupidus, sequiturque vocanteis,
Signaque dat motis nequicquam pendulus alis.
Mansit amor comitum, atque odium exitiale volucrum;
Nunc etiam Amphipolim supra, Macedumq. per agros
Venantum iuuat, usque memor, socia arte labores
Alta tenens, facilemque capi dat ferre rapinæ
Indigenis partem, partem sibi vindicat ipse.
Sed iam deuexo properat nox humida celo,
Singula dum accipitrum capti lustramus amore.
Conclamate citi erranteis in tecta volucris,
Conclamate; nocet noctis Falconibus umbra.
Iam, ni auris tinnit, videor sub valle reducta
Latratus audire canum; nemora alta repulsa
Voce sonant: vocat ecce suum Diana poëtam,
Et secum inuitat vicini ad fluminis vndam
Ponere membra solo, viridique quiescere in herba.
Mox ego collectus heic viribus (ultima quando
Pars septi superat non contemnenda laboris)
Accipitrum accingar morbos, curasque salubres
Dicere, & æternis mandare in sacula chartis.

DE RE ACCIPITRARIA
LIBER III.

AM quibus aduersus pesteis, & semina
dira,
Morborum, accipitrumque lues, atque ul-
cera hiulca

Præsidii uti consultus debeat aucteps:
Quaque etiam plagas, letaliaque obliget arte
Vulnera, & obducto doceat coalescere callo,
Exsequar. hæc longi nobis meta ultima cursus
Scilicet, & tanto finem impositura labori.
Casta faue Dictynna, tuas in carmina vireis
Exposco; extreum quod te nunc adloquor, hoc est.
Tu quoque, seu Cynthonue tenes, Pataramue, Rho-
donue,
Phœbe ades, & propior veniens tua numina firmes.
Inuentum medicina tuum est, naturaque per te
Incolumis, multosque hominum stat vita per annos.
Ipse Coronides sanguis tuus, ille medendi
Herbarumque potens, fati rescindere leges
Ausus in Hippolyto quondam, facti illius ergo
Ab Ione cum Stygias esset detrusus ad vndas,

*Arte tua rursus vitamque animamque recepit:
 Ille sed Egeriae lucis adoleuit opacis,
 Virbius hac propter mutato & nomine dictus
 Effugit Iouis iram, & ineuitabile fulmen.
 Salue opifer, magnum Latii decus addite diuis:
 Cum rebus populi adflictis in vota vocatus
 Liquisti antiquas ædeis, Epidauria templa,
 Squamosique anguis specie per cœrula vextus.
 Fixisti æternam Tiberino in gurgite sedem.
 Non tibi tunc linguae vibrantes ore micabant,
 Horrida non picto surgebant spicula tergo;
 Virginibus sed colla dabus plaudenda Latinis
 Mitis, & adducta verrebas flumina cauda:
 Salue iterum humani generis tutela, salusque.*

*Nec vero si te totus iam suspicit orbis,
 Si tibi vicinæ gentes iam brachia pandunt;
 Despexisse humileis ideo mea numina Musas
 Debueris, tenuiue inflatas murmure auenas.
 Tu mihi suscepti iam pridem carminis auctor:
 Te sine, nulla tuo sine nomine pagina crescit:
 Adsis, FRANCISCE, & conatibus annue
 summis.*

*Principio tam sunt morborum signa, vagique
 Circuitus, aliquaque alio pro tempore motus
 Seruandi, queis res hæc accipitraria cordi,
 Quam quibus humanae commissa est cura salutis.
 Ingluuiem hac propter saturati gutturis ore
 Reiectam vulgo inspiciunt, artisque magistros
 Non pudet accipitris studio explorare recentem*

I ii

Prolunniem, & radio fæces digitoque probare.
Hæc Asclepiadis magno stat gloria alumnis.

Ordinar a capite ; illud fons vitaque viæque
Per tubulos vagus innumeros qua spiritus exit.
Ergo ubi vi morbi ceruix labefacta grauescit,
Sternutatio crebra subit (nam hæc signa sequentur,
Seruus ubi accenso succedet vesper Olympo)
Et conniuentes liuentia lumina sensim
Præstringunt ciliorum orbes ; tum corpore toto
Frictus, & in terram defixus visus hebescit.
His contra auxiliis auertes triste periculum.
Lardum in frusta seca, sectumque liquentibus vndis
Merge iterum atque iterum, bouis & confunde medullā;
Admixtoque croco pilulas hinc confice, moxque,
Pectore ubi atque ima virus deiecerit aluo,
Ante focum statue, aut radiantia lumina contra:
Nec prius hinc caudum prædonem ac multa minantem,
Quam binis post, pasce horis ; triduoque laborent
Hunc repeate : inde piper contunde & dilue acetō;
Hocque tibi sit cura ægro tergere palatum
Accipitri, & dulci nareis perfundere odore.

Sæpe etiam fauces præceps cadit humor in ægras,
Aut oculis vnguem obducit ; sæpe inde palatum
Intumuit, limenque insedit bathracos oris,
Et caua sub linguae radice cubilia fodit,
Aut dira carcinus edax serpigne creuit;
Perniciem aduersus tantam præsentius ullum
Haud isto commenta hominum est prudentia sollers.
Præsidium : tu ferrum aude distingere candens;

Obtusoque feri prædonis acumine cristam.
 Illa mali sedes, alio mox transfode acuto
 Obstructas nareis ferro, triduoque quieti
 Concesso, spatum post illud diuide rursus,
 Lumina quod rostrumque inter iacet, haud mora, morbus
 Soluetur, licet & diuturnior hæserit olim,
 Per ferrum admoti pelletur viribus ignis.

Ergo si papulae fauces, animaque meatum
 Occludant, ne quid possit glutire ciborum,
 Auxilio mature opus est; tu collue oliuo
 Tonsillas cornu infundens, & gutture aperto
 Summa recessentis fastigia comprime carnis,
 Et radice reuelle, cruor dum manet, ab ima.

Si quando ast oculum serpens pigro vngula morsu
 Obsideat, tunc ferro vnguem tunicamque recide
 Excernens circum, roseumque infunde liquorem.
 At caliganteis hebetat cum tænia visus,
 Cærulaque obiecta præstringit lumina nube,
 Gangæum piper, atque aloen, & graminis herbam
 Contunde, & sudo resoluta hæc omnia cælo
 Iunge simul, tenuique adfectam hoc puluere partem
 Conſerge. huius item non est deſpectior uſus:
 Vre Cytheriacam Vulcani munere concham,
 Qua solitus Triton, dum personat aquora late,
 Cæruleum in gremium palanteis cogere diuos.
 Insuper & pigræ testudinis incoque testam,
 Et cinerem ex iſtis pupillæ inſerge retusæ,
 Iure chelidonij infuso vel puluere trunci.
 Tum si in palpebras cerebro fluat vnda ſoluta,

I iii

Collue amygdalino lacrimantia lumina oliuo,
Hærenteisque hirquos dulci perfunde liquore.

Rursus in auriculas teretes si noxius humor
Decumbat, ferrum crepitanti accende camino,
Fragrantemque rosam carentis acumine virgæ
Infer in auriculas, obturatosque meatus
Ferro aperi, putris coëat ne tempore liuor.

Carcinum at contra bouis admiscere medullam
Proderit, atque suis dissectum in frustula sebum;
His liquor accedit confusus partibus æquis
Mellis arundinei: dulci tum collue oliuo
Vlcus, & inficto sub lingua vulnere, virus
Expurga quantum satis est, atque elue tabum
Gosipio impresso tergens, plagamque recentem
Iure capillaris terque & quater illine plantæ.

Sæpe etiam incauto, nimiam stagnantibus vndis
Aut pigro dum fonte sitim leuat, improba apertum
Repsit in os furtim penetrans & adhæsit hirudo.
Hinc præter solitum nares, mora nulla, tumescunt,
Creuit ubi poto ventrem distenta cruento
Bellua iners, morsuque larynx peruellitur acri.
Ingluuiem at frustra diducto nititur ore
Reiectare ales, signa hæc nam certa sequentur,
Gutturaque obstopus conatu pandit inani.
Præsidis contra licet his auertere morbum.
Cimicis exustæ graueolentem in guttura fumum
Demitte, aut citrij stillatum infunde liquorem
In fauces, tetro nares aut vnge sinapi:
Nulla mora, exanimis prono labetur hirudo.

Pectore, & accipitris soluentur membra dolore.

Tum si forte sacer cæca vertigine morbus
Tentet agens caput, & dira caligine vertat,
Proderit occipitis foucas aperire latenteis,
Et summum ferro candenti stringere culmen:
Glutiat hinc audius pingui mantantia rore
Balsama; mentastri queis succum, & Pontica mixtim
Castorea adiunges; sunt & qui rasile ferrum,
Saccharon, & Pharia tundunt nigra semina lentis.
Illa malum valet aduersus tutela caducum.

Accidit & persæpe, cauo sub fornice rostri
Fistula vti abscessusque superfluitante cerebro,
Materiæ fiat; curam nunc accipe morbi.
Tu capitis primum postica pilare memento,
Sanguine dein porci line butiroque recenti
Nudatas partes: hinc venam diuide ferro,
Quæ geminos transuersa oculos per tempora cingit:
Mox tenuis misso stringatur vena cruore,
Rursus & vngatur vulnus, rugosa cicatrix
Dum penitus coëat, butiro & sanguine porci.

Hinc alij atque alij succedunt ordine morbi,
Quorum nunc ortus, caussas ac signa docebo.

Si iecur immodico feruens incandeat æstu
Siue intemperie ingenita, vitioue ciborum,
Letalem signa hæc morbum manifesta sequuntur.
Guttur inardescit, liuent subter sola plantæ,
Palloremque cutis trahit hærens corpore toto.
Ante veni casum, & purgantibus vtere succis,
Radicemque rhei madefactam flumine vino

Iunge cibis; pastus iecori medicabitur ægro.

Sic etiam, pulmo si decumbente catharro

Obrutus, & nimio sub pondere pressus anhelet,

Accipiter pascendus erit; carnemque caprinam

Proderit in minimas dissectam adponere partes,

Coryciumque crocum miscere, & saccharon una,

Inde minutatim setas concidere porci,

Et concreta nigro miscere coagula tabo

Cura sit, Assyrioque dapeis distinguere costo:

Fossilis his ramenta salis confunde, & oliuum,

Et nuper positi dissolue albumine lento

Cuncta oui, madidumque liquore hoc imbue pastum.

Fit quoque difficilis graueolentis anhelitus oris,

Asthmate si subito correptus langueat ales.

Illisit seu tergum ardens ad saxa cadendo,

Dum sequitur prædam, gelidusque sub hepate sanguis

Distortis coijt venis, animæque meatum

Obstruit; aut temere concepit frigora magnum

Post æstum, & rapido toleratos Sole labores.

Signamali hæc quoque sunt: nequicquam pectore prono

Aestuat, & rostro frustra conatur hianti

Vitaleis sorbere auras, vteroque recusso

Palpitat, & recta diuerberat æra cauda.

Ergo si fauces dolor occupat: abde quieto

Accipitrem tecto, lucem unde patente fenestra

Hauriat, & clatriss Solem admittentibus almum,

Huc illuc discerset ouans per inane volando.

Rasura hinc chalybis contrita, & puluere glebae

Armenia, Hyblæisque fauis condire memento

Adpositam

*Adpositam carnem. Sin ipsis renibus alte
Infideat dolor, & deseuiat vlcere putri.
Asparagi Samia radices incoque testa;
Adde & feniculi fibras, atque inde liquore
Expresso pastum, vulpini aut puluere sparge
Pulmonis; Falco sic fiet ab asthmate liber.*

*Viscera si quando infestat concretus & anum,
Aut astu nimio iecoris, vitioue ciborum
Calculus & saeu distendit membra dolore,
Signa dabit morbus. pigra vix egeret aluo
Proluuiem Falco; calcem quoque & illa colore
Exustam referet, Sirboniacumque bitumen.
Inde tumor pedibus; nareis dolor obstruit ægras.
Auxiliis his contra opus est, cineremque recocti
Pumicis ad trutinam iuuat hircinumque cruorem
Admiscere cibis: rum myriophylla, leuique
Puluere saxifragam tenuatam adiungere debes;
Verbenaque sacra pilulas exinde parare.
Si vero nec ope hac lente scat calculus hærens,
Tunc ferro flammisque malum expugnare decebit.*

*Annofa sed cum sensim ex putredine natus
Lumbricus lento vexat præcordia morsu;
Cribrius & iusto plus oscitat, & tremit ales
Horridus, atque humeros, ictus quasi vulnera, inertes
Stringit, & adductis tacitus se colligit alis.
Sæpe etiam plumas, morsus qua sentit edaces,
Vellicat, & toruo collimat lumina vultu.
Tu quid opus facto aduersus morbum accipe tantum.
Barbarici tere frusta rheu cum melle liquenti;*

K.

Adde absinthia tætra, ingrataque centaurea,
Theriacam miscens vna, pilulasque paratas,
Si qua fides arti, tantos seruabis in vñus,

Iam si olim crudas infirmior expuat escas,
Et reuomat magis atque magis, quæ sumpserit ales,
Seu stomachi vitio, quod odor grauis arguit oris,
Aut casu: neque difficilis tune cura medenti.

Vtile erit stomacho miscere absinthia tætra,
Et nardi spicas, & caryophylla, rosasque
Sanguineas, acorūmque, & amico semine amomum;
Corralia & guttis Perseia tincta cruentis
Cum siliquis aloës; his nux accedat odora,
India quam fecunda creat, fungusque marinus,
Nondum audi fungus rictu glutitus aselli:
Et resina vdo Chiae de cortice manans
Lentisci, nec non ex æquo. & Pontica radix.

Ad stomachum faciunt generosi & pocula Bacchii
Plerunque, & redeunt effeta in pristina vires,
Accipitri si bina meri cochlearia dentur,
Et poto longum iaceat resupinus Iäccho:
Interdum & cochleas dilutas lacte capellæ,
Aut muliebri etiam, & tarde gradientis asellæ
Propinare auido expediet, ranasque palustreis.

At cum nodosa renes arthritide languent,
Nec potis est ales calo se ad tollere aperto:
Tum pilulis cerebri vitium expurgare decebit,
Et medios ferro candenti figere lumbos.
Mox super addatur fletum factura sinapis,
Naricæque picis par portio, & omnia dulci

Dilue butiro, factumque his vlcus inunge.
 Proderit & tepidarenes perfundere lymphas:
 Centaurea adhibe, rutamque, & Hymettia mella,
 Dictæique herbam dictamni, & amara salubris
 Absinthj folia, atque aloen, tristisque lupinos;
 Hydropiper, mentamque, ingrato & galbana odore;
 Atque hæc cuncta simul Phario dissoluere acetō
 Matura cum felle bouis, renesque perunge.
 Tum balanus fiat decocti ex vnguine mellis,
 Et centaurei, atque aloes, fellisque suilli.

Sæpe etiam fetus per tempora femina, plumas
 Cum primum in caueam positura reconditur, oua
 Concepitque vtero, mortisque pericula adiuit.
 Quippe renascentem simul ac Zephyritides auræ
 Egelidis renouant sub vere teporibus annum;
 Extemplo insolitis ardent præcordia flammis,
 Inspiratque nouum calefacta per ossa venenum
 Dirus amor, vimque ex oculis & pabula sumit.
 Inde mares adspectu arcent, longeque relegant,
 Qua non audiri gemitus, tristesque mariti
 Plangentis voces, non tristia murmura possint.
 Ni faciant, annique fugam vernantis & horam
 Praueniant fatalem, & tempus amoribus aptum;
 Insinuat teneris contages cæca medullis
 Languida rabifico depascens membra calore.
 Hinc desiderio absentis macrescit vterque,
 Inque dies furor augetur, damnoque salutis
 Femina sepe maris fetum memor edidit aluo.
 Hand aliter, paribus flammis cum corda duorum

K. ü

Vrit saevis amor, gaudet præsentis vterque.
 Conspectu, inque oculis se quisque e^r pectore versat.
 Alter ab alterius sed si complexibus olim
 (Dissidium crudele) procul cogatur abesse;
 Siue domum retrahit morosi cura parentis,
 Aut pudor, e^r rigidi vox imperiosa tribuni
 Militia^e sub signa vocat; piger ille seuera
 Iussa facit, cacoque absentis carpitur igni.
 Illa furit, passisque errat laniata capillis
 Dilecto viduata viro; nam spectra recurrunt,
 Præteritique aui simulacra e^r dulcia furtar:
 Angitur, e^r lento sensim confecta dolore
 Liquitur, ut niuibus fluit Alpe cana solutis.

Nuper vt absentis tota deperdita mente
 Daphnidis ingemuit caussa Carnutis Hyella.
 Illam vos montes, vos Pyreneiæ arces,
 Et siluae e^r saltus, illam generose Garumna,
 Indigetesque dei, Nymphæ, Faunique bicornes
 Vidistis quotiens plangentem pectora palmis,
 Absenti quotiens in Daphnide suspirantem:
 Dicite, namque recens dolor, e^r meminisse potestis.
 Sæpe loqui voluit, luctantia sæpe repressit
 Verba dolor, sæpe e^r vox arida faucibus hastis:
 Ac via vix tandem iusta laxata querellæ est.

Tu patriam sine me vises carosque penates,
 Daphni, nec absentem teneræ miserebit Hyella:
 Oscula nec, voce^sque e^r murmura blanda, susurrosque
 In mentem veniet meminisse; ah cur mihi, lesis
 Cum te confexi primum temeraria ocellis,

Non eadem, quæ me victam fera sub iuga misit,
 Sors tulit & vitam? cur me rapis improbe tecum,
 Absentemque trahis? verum quando aspera fata
 Eripiunt mihi te, nec nos patiuntur amore
 Expleri cupidos, & dulcis pascere flamas,
 Viue memor nostri: quamvis longinqua locorum
 Nos dirimant spatia, & tardi mora temporis obster,
 Viue memor, nec te fidei certissima quondam
 Pignora ferre meæ, grati monumenta furoris,
 Paeniteat; fors hæc etiam meminisse iuuabit.
 Ergo per Aruernos montes, Elauerque vadosum
 Dum properas, Segusjque Forum, Ligerimq. sonantem,
 Ad Lugdunensem seu qua piger influit aram
 Mistus Arar Rhodano: tutus seu ponte Matisco,
 Munitusue loco Cabilo, seu Diuio castrum
 Te tener, externa dites aut merce Tricasseis
 Iam præteruecto, populosa Lutetia amicos,
 Et torta cum veste sinus tibi Sequana pandit:
 Siis memor usque mei, nec te, quæcumque laceisset
 Forma recens oculos, noua per spectacula ludat.
Quæque mihi hinc abiens mandata extrema dedisti
 (Nam memini, inque sinus lacrimarum depluit imber)
 Hæc animo repete, & memori sub pectori conde.
 In patriam inuitus rapior, mea dulcis Hyella:
 Ah tibi ne tantum (dicebas perfide) victrix
 Concidat, atque alio mens incendatur amore:
 Aut iurata noua caleat constantia flamma.
Quæ tunc dicebas, eadem tibi dicta putato:
 Iamque vale; atque breuem redditum si victa querellis

K iii

*Indulget fortuna meis, tu protinus a me
Amplexusque artos, atque oscula mista susurris
Expecta: sin heic mora me diuturnior arcet,
Letifera, mora nulla, cito me tabe perebam
Tristis, & indigna lugebis morte peremptam.*

*Dixerat illa graui mentem inflammata dolore:
Nec minus absentem tacito sub pectore Daphnini
Virit cura vigil, cacosque resuscitat igneis;
Alternas contra ille refert saepe ore querellas
Virginis ad voces, fortasse & tristior ipse.
Accipitrum tantus furit imis sensibus ardor,
Garrula ubi tectis nidum suspendit hirundo,
Et vetitos nimia accedit vicinia amores.
Inde mares procul ablegant, ut diximus ante,
Præsidiumque adhibent contra, vrinaque calenti
Sexennis pueri perfundunt pabula, & inde
Molliriique ouum dissolui & protinus usu
Compertum est. Quin qui etiam (quis crederet?) haustu
Occultis pereunt naturæ effectibus oua.*

*Sunt & qui lacrimam Lence hos vitis in usus
Vere nouo prodeesse putent, atque inde liquorem
In pastum instillant, interstitioque dierum
Paucorum conceptus abit sine tormine fetus.*

*Iam tineas contra, patitur cum corpore toto
Profluum, plumisque suo non tempore Falco
Exuitur propera; densata quippe meatus
Pelle obturantur, nudum accipitremque relinquunt.
Aurea acu primum cruris tibi vena secanda;
Mox partem implumem line amarae cortice oliuæ;*

*Huic ferri rasuram, & myriophylla, & alumem,
Purpureamque chelidoniam, nitrumque petulcum,
Centaurea, aloenque, subactam & saluiam acetō,
Et Capitolini stercus simul anseris adde.
Cunctorumque loco, neque tantum cetera prosunt,
Tu Libani sudata iugis opobalsama misce.*

*Sæpe pedes ruit in tumidos & noxiis humor,
Et metus est, lapsu cancer ne temporis auctus
Serpens, & vna vlcus ferat immedicable secum.
Ergo para auxilium, stuppaque inuolue tumorem,
Et stupram perfunde oleo, roseoque liquore;
Cappadocum saliunge, & sulphura viua, & alumem,
Aeque acori succos, ebulique rubentis
Radicem; terra his liquefacta Cimolia aceto
Accedat, vel quam mittit Vulcania Lemnos:
Nuper & inuento quam fundit ab ubere tellus,
Qua Ligeris flauas conuoluit turbidus vndas,
Siluosoque hærens arx Aripendia cliuo
Despicit Ambosias sublimi vertice turreis.
Sin & opem renuens pergit crudescere morbus,
Nec desperato deerit medicina dolori.
Facta Prometheo mortalia pectora limo
Quid non audetis? quo non humana proteruo,
Progressa est animo conandi industria? peior
Inuenta est medicina malo: nam frangere crura,
Atque ope inhumana tam dirum sistere fluxum
Profuit expertis; nec magni hac cura negoti.
Fasciolis apte compostum cinge reductis
Accipitrem, albumenque omni, glebamque liquore*

Dissolue Armeniam; tum crura include cauatis
 Rupta prius ferulis, aut lentæ caudice cannae:
 Iura etiam hortensis solani infunde: ita prædo
 Puluillo illatus iaceat, dum vulnera callum
 Obducant, rectoque inolescat crure cicatrix.
 Territi at ingentis permulti mole pericli,
 Atque metu febris, leui substringere filo
 Adductam venam curuo sub poplite malunt:
 Sanguine & hac misso, paruum qua subdita vulnus
 Fecit acus, sebum gallinæ aut anseris addunt:
 Sicque putant prohiberi humorum in crura ruinam.

Rursus & in pedibus, pigræ per frigora brumæ,
 Formicat pruritus edax: hinc sèpe laborat
 Pumilus accipiter, tanti impatiensque doloris
 Arroditque pedes & rostri cuspide differt.
 Tu prohibe, & folium collo suspende papyri,
Quod pedibus morsus defendat, & illine amara
 Puluere partem aloes, fellisque liquore suilli:
 Adde bovis sterlus figuli fornace recoctum,
 Et cinerem hinc acri tenuatum dilue aceto.

Hac morbis super internis; iam vulnera dicam
Quo tibi sint curanda modo, luxataque membra.
 Arte Machaonia nunc res peragenda, mederi
 Vulneribus vel qua solitus Podalirius, & qua
 Phillyrides Chiron, Amythaoniusque Melampus
 Inachias tantum nomen meruere per vrbes.

Accipitris capiti vulnus si forte ruentis
 Aut aquilæ morsu illatum est, casuue, recentem
 E calido line plagam oleo, sanieisque repurga:

Mox

*Mox infundatur capiti Cynareius humor
Panchæ cum succo aloes, & polline turis:
His & vetonice tenuatis adde farinam,
Et latice ardantis dissolue hæc omnia vini.*

*Sin oculo plaga inficta est: tu protinus ouï
Albumen pistillo agita, lymphaque tepenti
Dilue; ter ternis decet hoc iterare diebus.
Mox alia occurrunt collyria: mascula tura,
Saccharon, ingratamque aloen, myrrhamque Sabæam
Tunde, leuem in cinerem tundendo & singula solue.
Fictitium ex malo granato his adjice vinum:
Adde chelidoniæ succos, marathrique, rosæque,
Cuncta simul miscens, medicata & dilue lympha.*

*Pectore siquando penetrabilis iætus adhæsit,
Admoto ad plagam quod lumine cernere fas est,
Gosipioque leui tenuis ludente per auras,
Matura auxilium, resinamque abietis vñctæ
Vino albo dissolue, vel Oriciam terebinthon:
Elueque hinc saniem. sin autem & latior ore
Plaga hiet, & nimias reflando sorbeat auras,
Consue quod plus est quam sit satis, intus & abde
Lemniscum, pateat puri exitus vnde mouendo.
Tum si materiæ abscessus magis ingruat atræ
Inque dies magis atque magis; tere mascula tura;
Adde lupinorum glomeratam melle farinam,
Et siliquas aloes, & humi nascentis amicum
Anthemidis florem, atque incesti conscia partus
Ligna per Eoas & adhuc lacrimantia siluas.
Hac resoluta albo flammis suppone Lyao,*

L

Incoctus saliente liquor dum bulliat vnda:
 Per colum cuncta & tandem transmissa patentem:
 Effunde in plagam; supraque infraque iacentis:
 Corpus agens versa, quo permeet vsque salubris
 Humor, & auxilium penetrans in vulnera portet.
 Iamque expurgato supereft ut vulnere carnem
 Persolides; tu myrrham Arabo de cortice misce.
 Cum siliquis aloes, & tura, & roscida mella,
 Et pinguis terebinthi vna compone liquamen.

Maior in hoc labor est, cum vulnera in intima adacto,
 Intestina cruenta foras, velut agmine facto,
 Erumpunt, rursusque sua in penetralia cogi
 Aut vento grauida, aut violenti vulneris ictu,
 Atque inflammato nequeunt distenta tumore.
 Illa prior calido sit cura fouere Lyæo:
 Spongiaque addatur medicato imbuta liquore,
 Dum pars detumeat; mox Euboicam meliloton,
 Anthemidemq. rosasq. absinthia amara, & anethum:
 Tunde vna, & corion, Pelusiacumque cuminum:
 Crudaque non desint succo lita mellis anisa.
 Nec satis hac; cogi si forte in septa recusent
 Viscera concepto se se attollentia flatu.
 Ergo operæ pretium est ferro laxare meatum,
 Atque, intestinis angusta in claustra repressis,
 Consuere & tenui plagam coniungere rima.
 Tumque & cinnabarin, & mella Calymnia, & vna
 Calcem adde ardentem, myrrhamque, & tura minuta,
 Masticinumque oleum: carnisque a glutine nomen.
Quæ resina trahit: gummi his miscere Sabæum.

Interdum, atque aloen, terebinthique vnguina prodest:
Armeniam hinc terram tere cum lacrima Panaceæ:
His & oryzæ, & Niliaci cyami adde farinam.
Nec, si longinquis procul a lare dura locis fors,
Dum prædam huc illuc virges per inane vagantem,
Te dira adficto plaga falcone moretur,
Expectare, & letiferi differre medelam
Vulneris, ad multam repetas dum mœnia noctem,
Debueris: calido fer opem; mora parua nocebit.
Nusquam imprudentem offendat te casus acerbum
Funus agens secum: medium tum ferro aperire
Commodum erit gallinam, & adhuc spirantis anhelum
Pectus ad os tumidi componere vulneris, exta
Donec natiuo possint resoluta calore
Angustas sedeis, propriosque subire recessus.
Hoc sat erit, prædonem intra dum tecta reportes,
Mox ubi cunctarum superabit copia rerum,
Aptaque non deerit tanto medicina dolori.

In genere hoc, paucis perstringam ut plurima, nervis
Cum pars læsa scatet, pinguis sat erit terebinthi
Resina linere vicus, odoratique cyperi:
Nec non Tarbellæ pellucidus abietis humor
Proderit, at saliens arteria protinus icta
Motibus aduersis conuellitur, & tremor errat
Perque artus & membra frequens, atque aggere rupio
Purpureus totis sanguis fluit vndique venis.
Nil te Caucasicis ad Lunam iuuferit herba
Lecta iugis, non quam proprio sibi nomine diui
Moly vocant: victam heic se vltro natura fatetur,

L ij

*Agnoscitque suis potiores viribus artes.
Ergo adhibe ferrum candens, venasque cruentem
Siste vrens; tantum graciles attingere fibras
Deuita, & tenuis, fallunt qui lumina, neruos.*

*Sæpe quidem externa quâquam haud appareat ullum
Pelle malum, tamen introrsum præcordia circum
Concretus coijt sanguis; tum languidus ales
Nauseat, & prona tristis cervice recumbit.
Hæc valet aduersus tantum medicina periculum.
Tunde Cyrenaicum graueolenti semine laser;
Capparis accedat radix, malique liquorem
Funde super granati, aut viuo sulfure tincta
Tingue cibos lymphæ. pilularum & proderit usus.
Lentisci resinam una, & nasturcia misce,
Pictaque puniceo contunde balaustia fuco;
Lemnia tum terra, atque vrens addatur alumen,
Turaque, mentastrumque, soporiferumque papaver.*

*Vngue sed infracto, spicati & acumine rostri,
Exesam utile erit carnem contingere pinguis
Gallinæ sebo, viridisque cruento lacertæ;
Proderit & ferro ruptum præcidere cornu
Vndique, ut inferior rostro maxilla recedens
Claudatur supero, & sursum omni ex parte tegatur.
Dein corio præruptum vnceto vestire memento
Circum vnguem excidens; adde Idam terebinthon,
Et violæ succum, & roseo solue omnia oliuo.*

*Proximal luxatis cura est succurrere membris,
Mota loco cum crura dolor diuexat & alas.
Præcipitate moras socij, accipitrumque magistri:*

*Ac prius incenso pars inflammata tumore
Ardeat, & cæcum læsis ferat ossibus ignem,
Auxilium præbete manu; membrisque repostis,
Explorante sinum digito, insolitumque tumorem;
Cingite fasciolis audentem multa volutis;
Luxatum crus imprimis scapulamque ligare
Expediet, nexione apte committere vinclis,
Tura prius sed sparge super, glebaeque farinam
Armenia, nec non opium, lacrimamque cruentam
Misce una, & placidæ renuentem trade quieti.*

*Præcipua in plumis huius pars artis alendis
(Quippe tegunt alas) omniq[ue] a labe tuendis
Versatur: tu præcipuam ne despice curam.
Nam venandum inter scapulam persæpe recisæ
Arboris illisit truncu; post terga relicto
Sæpe etiam domino, catulorum morsibus ictus,
Dum præceps prædae incumbit, communis & ardor
Fædus amicitiae atque odij discrimina nescit,
Luxatis afflictus humili fractisque remansit
Accipiter membris, culpa quoque sæpe magistri
Accidit, ut magnis plangoribus incitus alas
Ad palum laxis quatiat religatus habenis,
Parietibusque latus duris offendat inerme.
Ergo hinc vibrato luxantur corpore pennæ,
Ignauæque humeris hærent & inutile pondus.
Tu vero tepida mutilatam perlue partem
Fontis aqua, & molleis tractando dirige culmos:
Mox betam in cineres viridanti a stirpe reuulsam
Mitte, & luxati medium calami induit truncum*

L iii

Diffiso caule inuoluens, vinclisque coērce.

Sic modo pigra suos miti resoluta calore

Penna dabit motus, excussaque tendet in altum.

At non tam facilis fractas reparare labore

Falconis pennas; aliasque nouare licebit.

Artis opus magnum hoc nostræ; tamen hoc quoq. quamuis

Magna molis erat; facile experientia factu

Reddidit, atque alias imitando repperit artes.

Nam si rupta quidem, sed non a stipite penna est

Omnino diuisa suo, tu protinus vnge

Interiora oleo fractura labra tepenti;

Consue mox, lœno coniunge & pollice partem

Serica fila trahens leui stringentia nexu,

Ne terebratus acus findatur acumine caudex.

At truncu derepta suo si penna volanti

Deciderit, frustra heic quando natura laborat,

Artifici insuione opus est; immite minorem

Preruptum in truncum caulem, qui parte superna

Induat insertam iusto molimine pennam.

Commissura apte hac fastigia bina iugabis;

Mox & vtrunque latus per facta foramina acutis

Perdicis streperæ plumis teneræ columbae

Transuersis veluti clavis configere debes,

Summa flagella premens. ita qui modo pigra trahebat

Mæstus humi gradiens implumia terga, repente

Pandet adoptivas solito lascivior alas;

Miratusque noua librari corpora cauda

Sublimeis rursus glomerabit in aëre gyros.

Haud secus inculto nascens mespillus in horto

*V*rticasque rubosque inter spinosaque tesqua
Inseritur, libroque liber concretus amico
Porrigit inde suas, alienis frondibus inde
Luxuriat, variosque uno de stipite ramos
Fundit, et artis opes naturae viribus addit.

*V*idi quem fiducia eo deduxerat artis,
Alarum excisis illæso ut corpore pennis,
Consueretque nouas rursus, sutasque recisis
Insereret truncis, et versicoloribus alis
Implumeis humeros scapulamque amiciret inermem,
Vndique quæsisit concinnans regmina plumis.
Ergo humeris Gangeticus hinc, et Phasidos ales
Effulget, prasinusque merops, et aquatica boscas;
Hinc rariant Mauræ exuuiis Meleagridos ale.
Ac veluti Volgæ ad ripas, placidique Tibisci,
Ad strictumque gelu qua Vistula fertur in aquor,
Stat bellator ouans; cui quod sub mænibus vrbis,
Ambiguisue manu mactati in finibus hostes;
Plumarum intextis galeæ tot crista corymbis
Ad surgit, variis prono tot vertice pennis
Nutat apex: volat hic turmas ante arduus omneis,
Ad tollitque iubas, et brachia iactat in altum.
Conspicuus, gestatque ferox pro fronte tropaum,
Et meritum factis decus arrogat, haud secus ales,
Externis conserta opibus cui terga coruscant,
Exultat, Martemque audax dominumque lacefit
Lumina torua rotans circum, bellumque cruentum.
Spe præsumit atrox, et inania vulnera miscet.
T. e quoque conceptus varios, cunasque docerem.

Altius indagans caussas, arcanaque rerum
 Rimatus claras proferrem in luminis auras.
 Verum alio me Musa vocat, potioraque dictis
 Mens gestit memorare; nouo en mea concutit aistro
 Feruor, & exagitant maiores pectora curae.
 In laudes, FRANCISCE, tuas mihi carminis ibit
Quod supereft: tu da vireis & vota secunda.
 Cum primum Belgas secura in pace beatos
 Iustus inexpertos furor arma capessere suavit,
 Attonitus strepitu Scaldis, veterumque malorum
 Haud quaquam ignarus, venturiue inscius aui,
 Illacrimans glaucum fluvio caput extulit alto,
 Atque vrnae incumbens hac ora in verba resolutit.
 Heu quantum turbarum instat, quantasque procellas
 Exciri, quantas cedes stragesque videbis
 Terra ferax hominum, centum cui litora curuo
 Stant vrbes circum, cui non certauerit ipsa,
 Saturni licet imperiis se iactet & auro,
 Ausonia, & latis vicina Britannia campis.
 Nec vero se se Ligeris, vel Sequana nobis
 Anteferat, Rhodanusque ferox, præcepseque Garumna,
 Nuper & infelix fatali clade Somona:
 Non Padus, & magnam Venetum delatus in urbem
 Medoacus, tortis non flexibus Aufidus errans.
 Centum habitant populi circum, me ripa ab utraque
 A Samarobrina centum comitantur euntem
 Flumina in Oceanum, atque vndis socialibus augent.
 Adde vrbes, adde artificum genus omne, & opum vim
 Inimensem, fana adde deorum aedeisque superbas,
Struetaque

Structaque regali tot celsa palatia sumptu.
Sed nulli sua felici stat prospera semper
In cursu fortuna manens : nunc tristia letis
Succedunt; mox in contraria tristibus addit
Leta Deus, rerumque alternus vertitur ordo.
Magna tamen spes est, si non me decipit auctor
Augurij Proteus, nec certe decipit augur;
Has magnum in terras diis fortunantibus olim
Heroem demissum iri de stipite Franco,
Auspiciis cuius se Belgica gloria tollet
Rursus, & antiquos mores animosque resumet.
Ac memini quondam, rapido cum forte per aestum
Sole fatigatus gelida recubaret in umbra,
Et dulcem caperet montis sub fornice somnum,
Addita vincla Dœ; (nam nostri audire iuuabat
Fata renarrantem imperij, casusque futuros)
Exire at vincis luctatum sepius, & se
Nequicquam in varias mutantem Protea formas
Alta per has tandem rupisse silentia voces.

Cogor inexplicitas fatorum pandere sortes:
Dij, quibus hac curæ commissa arcana, fauete,
Et quantum satis est, finite hæc memor omnia seruet
Dicta animo Scaldis; prohibent nam cetera Paræ.
Litoris hoc quodcunque vides, quod adusque Batauos,
Atque Caninefates, piscoisque ostia Mosæ
Porrigitur late, & spumanteis æquore fluctus
Summoet, obiectaque instanteis mole repellit,
Et quascunque capit terras; ingentia quondam
Opida erunt; nunc sunt densæ sine nomine filua.

M

Saltibus his quondam custodem imponet amicum
Rectoremque dabit vastanteis omnia Danos
Contra, & vicinam populanteis Saxonas oram
K^{arolus}, Hesperij fasceis qui ad tollere princeps
Imperij audebit, Longobardumque rebellem,
Et patrio egressum propellat limite Maurum.
Ille & Hyperboreas gentes, Cimbrumque ferocem,
Et Boium, atque Amisi coget trans Saxonas amnem.
Inde tibi decus, atque aeternæ gloria famæ
Francorum auspiciis : nec fas aliunde petitos
Accipere in regnum dominos : hinc sceptra regendis
Gentibus, inde datae percusso fædere leges,
Quas violasse nefas vlli : nec sera manebit
Pœna reos : spargent incendia vindice Franci
Quippe manu, fideique datae contemnere pignus
Ausos, ad panam damnoſo Marte reposcent.
Mox tua Borbonius firmabit regna, vagumque
Imperium ſiftet : multos dubit ille nepotes
Sanguine ab illustri, patrumque in nomen ituros,
Auctaq. dehinc genero transcribet sceptra Philippo,
Et titulis cumulata nouis ; que K^{arolus} olim
Reſpuit, & forma captus potiore puellæ,
Fratri vltro permittet, & indulget amori.
Obscurum aſt illo, Burgundio, principe rurſus
Clareſcet nomen, & formidabile terras
Implebit, patrioque lares cunabulaque ipsa
Miscebit bellis : veniet tandem ordine longo
Extincti cum morte odij qui colliget heres
Reliquias, totumque animis ingentibus orbem

Amplexus, generis Francis auctoribus arma
 Inferet, & iusto prætexet nomine bellum.
 Externum hic generum volet, externosq. Hymenæos;
 Ac tandem Heluetiū temere congressus acerba
 Morte cadet: tot opum & tantarum herede relicta
 Filiola, quæ secum iras odiumque paternum
 Inferet in thalamum, quem fors dabit aspera cumque.
 Ne quicquam. licet his calo domus amula surgat
 Principiū, late Hesperias regina per urbes;
 Atq. idem in imperium coëant Drauisque, Sausque,
 Moraque pellucens, atque auro turbidus Oenus,
 Danubiusque pater, totam qui permeat vñus
 Europam, Euxinumque ruit non vñus in æquor.
 His licet accedant & quæ Tagus aurifer arua,
 Batis, Anasq. rigant, Minius quæ Cantaber, & quæ
 Alluit incerto Sicoris permistus Ibero.
 Pœninas huic intra Alpes licet Abdua velox,
 Ticinusque fluat, biferique rosaria Pesti
 Qui rigat, & Calabros Silaris disternat agros;
 Appulus & tristis, tristis famuletur Iapix,
 Discretusque maris longo spatio ultimus orbis;
 Inueniet conuersa viam fortuna, ruetque
 Victorem superincumbens, Francosque cupidam
 Sero ad vindictam tandem post fata vocabit.
 Atque aliquis, nam certa fides, de semine princeps
 Nasceretur tanto, qui carceris ultor quiti
 Damna patris virtute sua reparabit, & vñus,
 Cunctandone armis ne vrgendo restituet rem.
 Illum armis opibusque in regna iuuabit euntēm

M ii

*Arctoi regina maris: veterum immemor illa
Certa pacis et iurata fœderamente,
Fœderibusque nouis thalami spes addet inaneis.
Hactenus, et celeri Proteus subit æquora saltu.*

*Macte animi princeps, quemcumq; breui affore certi
Promittunt vates: fortunæ gratulor, et te
Demissum in terras lator, qui tempora culpe
Fecunda emendes, atque aurea secula condas.
Multa quidem circumuenient te dura, trahentq; se
Præcipitem; tu contra inimicæ cautus ad omnes
Fortunæ casus, vinces aduersa ferendo.*

*Dixit, dein fluvio Scaldis se condidit alto.
Nec vanus Scaldis: nouus ecce renascitur ordo
Annorum, noua iam redeunt Saturnia regna,
Et reuoluta suas repetunt primordia sedes.
Posceris en fatis vltro, votisque piorum,
Inque tua cuncti iaciunt virtute salutem,
Per te parta salus Cameraci ciuibus, arce
Seruata, et longe summoto a mænibus hoste.
Nec minus interea pacis te cura remordet:
Martis opus pax alma, tibi pax queritur armis;
Et sortis fatique tui est; quod iuris asylum,
Et sacer antistes CVIACIVS, ille deorum
Accumbens mensis, et nectaris ebrius haustu,
Callidus ambiguæ nodos dissoluere legis:
Nunc et in vrbe tua, iuuenum plaudente corona,
Astrææ teneras præceptis imbuit aureis,
Et Themidis magna cunctis arcana recludit.*

SCALIGERVM raceam: cui me modo dicat amicum

Posteritas, quid iam ad decus immortale requiram?
 Vnus is est nostri Phœbus qui temporis audit
 Musarum assensu, qui nunc potiora relicta
 Verona in cunctos iusto moderamine princeps
 Imperia exercet, qui, post regnata tot olim
 Opida auis atauisque cis Alpeis transque niuofas,
 Nunc deus & Phœbo maior dat iura per orbem,
 Musarumque parens, non iam germanus, habetur.
 Ille tuas laudes (quis Phœbo dignior alter?)
 Cecropia fretus cithara fidibusque Latinis
 Dicit, & excussum procul a ceruicibus hostem:
 Ille Erisichthonia cinget tua tempore queru,
 Seruatosque addet ciueis, & ciuica iura,
 Totque exanclatos pro libertate labores.
 Audiet hoc Tiber, & rerum pulcerrima Roma:
 Audiet umbrosæ Liris qui lustra Maricæ
 Amne secat placido Vestinis auctior vndis:
 Hoc Vulturnus & ipse, Achelōias hoc quoq. virgo
 Audiet, Andinos memor & reuocabit amores.
 Hoc Sybaris, Crathisque, Phalanteusque Galesus,
 Et nondum Alpheos Arethusa oblita furores.
 Hoc Acragas; cæcisque fremens immane cauernis
 Maiores solito vomet Aetna Typhoeus igneis,
 Et dabit hinc signum, & te regna ad auita vocabit.
 Ipse quoque Eridanus taurina fronte superbus
 Ad sonitum exibit, fundoque ciebitur imo
 Larius, & fluctu adsurges Benace marino,
 Scaligeræque iterum summittes cornua genti.
 Iamque tibi montes Eporedia pandet apertos.

M iii

*Accessusque dabit facileis; tibi claustra patebunt
Rætica, & Insubres nostro sine sanguine campi.*

*Inde triumphatis pubes cum Belgica Iberis
Reddet vota Ioui, & Mattiaco Neptuno:
Centum lanigeras mactabit rite bidenteis,
Tot ninea tauros, ninea ceruice iuuencas.*

*Ipse sacri princeps puraque in veste sacerdos
Vittatis stabit manibus, lituoque verendus,
Verbaque dictabit, linguisque fauere iubebit,
Prosperaq. inspectis canet omnia. LIPSIUS extis.*

*Ille tibi ludos, sollemneisque ordine pompas
Instituet, veteresque pius renouabit honores.*

*Heic gladiatorum tercentum examine longo
Pugnabunt paria: ille pedes decernet, equoque
Vectus: at hinc paribus concurrent Belgica telis
Effeda: tum Mirmillo ferox præunte lanista,
Mortis & impavidus miscet prælia Gallus:
Emeritæque ruditis victor vel præmia poscit,
Aut ingulò gladium accipiet, sparsoque cruore
Elatus media Libitinam intrabit arena.*

*Mox dabit & scenam, facinusq. immane Thyestæ
Aeschyleo horrendum bacchatus carmen hiatu,*

Tereaque, & furii actum producit Orestem.

*Inde humileis pedibus soccos aptabit, heroique
Pseudolus illudens meretricem inducet in ædeis,
Monstratoque senem in cassis detrudet auarum.*

*Iurgia multa Chremes, totis Nicostrata tectis
Miscet: tandem latius sursum exitus actum*

Finiet, & festis resonabunt plausibus aedes,

Coniugijque venus furtiva merabit honorem.
Ipse modos faciet. Massylarumque ferarum
Venatus dabit; aut medio certamina circo
Committet, flexuque rotae vitare docebit
Pulueream aurigas metam: ruit impete magno
Desultor, curritque, & equos alternat eundo.
Naumachiam quoque & ille dabit, rostrisque carinas
Aduersis paruum ingenteis propellet in æquor.
Saturnalitiis firmata hæc pace diebus
Auspice te Belgis spectacula LIPSIUS edet.

Tu populi pater interea, patriaque vocari
Adsuces, dissentque tuo, quoscunque voluntas,
Aut fortuna olim summa ad fastigia rerum
Euehet, aut genus ad solium sceptrumque vocabit,
Exemplo, innocuas seruare a cæde secureis,
Mutuo & officio obsequiumque fidemque mereri.
Hacte fata manent: sua laudem cuique decusque
Facta ferant: tu solus ames terraque marique
Victor, Iberorum deiectis vndique circum
Præsidii, dici, libertatisque seuerus
Assertor, fraudisque Astræa præside vindex.
Multa retro numerans iam nunc tibi Gallia debet,
Pluraque debebit, si quo moderamine nostros
Cepisti postac pergas componere motus,
Si solo dulcis patriæ tangaris amore,
Nec praui dociles pateant nebulonibus aures,
Flagitiumue putas promissam fallere dextram.
His ingens animis oritur decus, omne lato
Communem patrii dum finibus exigis hostem.

Dum ciuale manu sensim deponere ferrum,
 Externoque docet Gallos insuescere bello,
 Et cælum in terris diuumque mereris honores.
 Ignotas alij gentes, alioque calenteis
 Sole petent terras, ac duro Marte laceſſent,
 Immisſisque nouum fulcabunt classibus æquor.
 Turegere imperio Belgas, FRANCISCE, memento,
 Commissosque æqua populos in pace tueri.
 Hic amor, hoc studium: fortuna cetera cedent;
 Hæc propria, hæc nullis peritura est gloria sæclis.
 Hæc ego Vasconica meditabar lensus in umbra
 Ad virideis Duranj ripas, æſtusque Garumnae;
 Dum modo Burdigalæ reddenda ad iura federem;
 Nunc, per Aginates & Lactoratibus Auscos
 Vicinos, repeto aduersum contrarius amitem.
 Et iam Palladiæ surgunt tecta alta Tolosæ,
 Et Carcasso duplex & Narbo Martius imas
 Inter qui latitat mersa ceruice paludes.
 Inde Agatha atdextram litus tenet, æquore pendet
 Arduus hinc Magalo, Pesenacum & nobile opimis
 Splendet oliuetis, tamarisciferæque Biterræ
 Per campos caput attollunt sublime patenteis.
 Et quæ Romana nunc maiestate Nemausus
 Spirat adhuc veteres animos & pristina iura,
 Maior & ipsa suis cricti per damna ruinis.
 Quæ ego miratus cumulatas clide recenti,
 Pollutosque lacus, & diruta templa Diana,
 Ingemui, ac mecum tacito sic corde volutans:
 Ignaræ mentes diuum, ac cælestium inanes

Quo

Quo ruitis, dixi, aut quæ vos dementia cepit?
Exhaustum omne nefas, quid inausum? ab vindice quonā
Imprecer, admissis ut præmia digna feratis?
Vos lymphaticus error, & iracunda Diana
Exagitet, pœnasque nefanda ob facta reposcat;
Abneget & lucis umbras, & fontibus vndas:
Icario tellus ut cum torrebitur æstu,
Corpora victa calore, sitique enecta fatiscant.
Sic ego, iamque procul sensi post terga relictum
Aggeribus Tarnim erectis, Atacemq. bicornem.
Tempora pacali redimitus Erubris oliua
Linquitur, & vitreo sinuosus Arauraris amne.
Impositamque iugo qui præterlabitur urbem,
Aequoraque immisso stagnantia flumine sulcat:
Et qui tergemini frenatur fornice pontis,
Saxosoque errans incerta Druentia campo.
Incipit interea miti descendere cliuo
Pyrene procul, & montes ostendere apertos:
Parte alia surgunt iuga pinea Cebennarum;
Quæ Petrocoris procul in confinibus orta,
Arua Cadurcorum, secundaque iugera glasto
Cingunt, & lato curuant sinuamine frontem,
Rursus & in se se redeunt, Rhodanoq. propinquant:
Velaunosque suis, Gabalosque, Aruernaque claustra,
Rutenosque truces radicibus amplectuntur.
Etiam pinnatos ad tollit Auenio muros,
Excisoque iacens declivis Aransio colle
Macerias, lapidumque ingenteis pandit aceruos,
Partaque de Cimbris Mario ductore tropæa.

N

Hinc oram legimus, castrumque subimus Acutj,
 Transmissoque iterum fluui per inhospita saxa
 Trita solo Nomadum, & strigosis peruia mulis,
 Albam prægressi superauimus ardua montis:
 Tandem Anicj podium fessi peruenimus; vnde
 Mitia per cultu iuga, conualeisque feraces
 (Queis Briuate, & adhuc flammis ultricibus ardens
 Cingitur Issoria, & latis se collibus infert)
 Gergouiæ tumulum conscendimus, heic vbi prisæ
 Ruderæ adhuc vrbis superant, & nomen inane.

Sic me musa vagum per iter comes usque secuta est,
 Et latrociniis infestæ tardia longa
 Ferre via dedit, & curas lenire molestas.
 Ut qui pensa trahunt & opus pro tempore debent,
 Dum nocturnum vrgent ad lumina sera labore,
 Alternis ducunt ingratis cantibus horas.
 Utque puer siluas inter vallesque profundas
 Obscurum qui carpit iter sub nocte silenti
 Obvia quæque timens; seu mota cacumine quercus
 Nutauit, tenuiue adsibilat aura susurro:
 Seu croceum teretis sudans de cortice trunci
 Pelluxit viscum procul, excussumque refulxit,
 Cantat, & horrorem spectrorum carmine fallit.
 Sic ego ciuilis dum tot monumenta furoris,
 Totque æquata solo delubra, arcesque superbæ
 Lustro oculis, animo hæc ægro, nec lumine sicco
 FRANCISCI auspiciis Musa dictante canebam:
 Quæ victura diu tantum sortita patronum
 Auguror, haud merito auctoris genioue poëta

Confisus, cumque hos mors frigida soluerit artus,
Non totus tellure tegar; pars magna superstes
Nostreri erit, & memori viuet per saecula fama.

Atque aliquis longo cineres post tempore nostros
Miratus viridi tumulatos cespite, dicet,
Huic quamquam in plumis, fortunaq. insuper ampla
Contigerit nasci, & superarent gratia, opesque
Quas teneris hodie cuncti mirantur ab annis:
Maiorum quamuis repetentem exempla suorum
Gentis honos, & laudis amor, clarique parentis
Fama recens maiora etiam sperare iuberet;
Otia Musarum tamen, ignotosque recessus
Maluit ille sequi, scopulosque aulaeque procellas
Effugere, & vanos hominum contemnere fumos:
Maluit ille ederas, & lauros sponte virentis,
Quam spolia & macra pingueis de pace triumphos.

CIO LXXXI.

Nisi